

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.7.2013
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Ściganie przestępstw wymierzonych w budżet UE należy obecnie do wyłącznej kompetencji państw członkowskich i nie istnieje w tym obszarze żaden organ unijny. Mimo że potencjalne szkody wynikające z takich przestępstw mogą być bardzo poważne, przestępstwa te nie zawsze są przedmiotem dochodzenia i ścigania przez odpowiednie organy krajowe ze względu na ograniczone zasoby organów ścigania. W rezultacie działania krajowych organów ścigania w tym obszarze często pozostają rozproszone, a transgraniczny wymiar takich przestępstw zwykle umyka uwadze organów.

Zwalczanie transgranicznych przypadków nadużyć finansowych wymagałoby prowadzenia ściśle skoordynowanych i skutecznych dochodzeń i postępowań karnych na poziomie europejskim, obecne poziomy wymiany informacji i koordynacji nie są jednak wystarczające do osiągnięcia tego celu pomimo wzmożonych działań organów unijnych, takich jak Eurojust, Europol i Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF). Koordynacja, współpraca i wymiana informacji napotykają liczne problemy i ograniczenia spowodowane podziałem obowiązków pomiędzy organami należącymi do różnych jurysdykcji terytorialnych i funkcjonalnych. Luki w zakresie postępowań sądowych prowadzonych na różnych szczeblach i między różnymi organami w celu zwalczania nadużyć finansowych są na porządku dziennym oraz stanowią główną przeszkodę w skutecznym dochodzeniu i ściganiu przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii.

Europol i Eurojust posiadają upoważnienie ogólne do ułatwiania wymiany informacji i koordynowania krajowych dochodzeń i postępowań karnych, nie mają jednak uprawnień do samodzielnego prowadzenia czynności związanych z dochodzeniem i ściganiem. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) posiada uprawnienia do prowadzenia dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych i nielegalnych działań wpływających na UE, ograniczają się one jednak do dochodzeń administracyjnych. Działania podejmowane przez krajowe organy sądowe są często powolne, średnie wskaźniki skuteczności ścigania przestępstw są niskie, zaś wyniki uzyskiwane w różnych państwach członkowskich w stosunku do Unii jako całości są zróżnicowane. Z uwagi na powyższy bilans nie można obecnie uznać, że postępowania sądowe wszczynane przez państwa członkowskie przeciwko nadużyciom finansowym są skuteczne, równoważne i mają charakter odstraszący zgodnie z wymogami Traktatu.

Ponieważ organy dochodzeniowe i organy ścigania państw członkowskich nie są obecnie w stanie osiągnąć jednakowego poziomu ochrony i egzekwowania, Unia ma nie tylko prawo, ale wręcz obowiązek podjąć działania. Z prawnego punktu widzenia wymaga tego art. 325 Traktatu, uwzględniając jednak szczegółowe przepisy unijne, które mają zastosowanie w tej dziedzinie, Unia jest również najlepiej przygotowana do ochrony swoich własnych interesów finansowych, między innymi poprzez ściganie przestępstw przeciwko tym interesom. Artykuł 86 Traktatu zapewnia niezbędną podstawę prawną takiego nowego systemu ścigania na szczeblu unijnym, który służy wyeliminowaniu braków obecnego systemu egzekwowania prawa opierającego się wyłącznie na działaniach krajowych oraz zwiększeniu spójności i koordynacji tych działań.

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie Prokuratury Europejskiej oraz określenie jej kompetencji i procedur. Stanowi on uzupełnienie wcześniejszego wniosku ustawodawczego¹, w którym zdefiniowano przestępstwa, jak również mające zastosowanie sankcje.

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu ustawodawczego, ponieważ będzie mu towarzyszył wniosek w sprawie reformy Eurojustu.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Aby przygotować niniejsze rozporządzenie, Komisja wielokrotnie prowadziła szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, opierając się również na wcześniejszych debatach na temat Prokuratury Europejskiej organizowanych od ponad dziesięciu lat². Konsultacje przygotowawcze w sprawie niniejszego wniosku objęły główne kwestie poruszone w niniejszym rozporządzeniu, w tym różne warianty dotyczące instytucjonalnego, prawnego, organizacyjnego i operacyjnego utworzenia europejskiego systemu dochodzenia i ścigania odpowiednich przestępstw.

Na początku 2012 r. opublikowano i rozpowszechniono drogą elektroniczną dwa kwestionariusze – jeden skierowany do pracowników wymiaru sprawiedliwości i drugi przeznaczony dla ogółu społeczeństwa. Zasadniczo w odpowiedziach opowiedziano się za podjęciem nowych działań służących wzmocnieniu ram materialnych i proceduralnych w celu zwalczania przestępstw przeciwko interesom finansowym UE, a w większości z nich wyrażono również poparcie dla koncepcji ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Przedstawiono również szereg bardziej szczegółowych sugestii, obaw i pytań, dotyczących w szczególności związku między Prokuraturą Europejską a krajowymi organami ścigania, kompetencji Prokuratury Europejskiej w zakresie prowadzenia i koordynowania dochodzeń na poziomie krajowym lub możliwych trudności wiążących się z potencjalnym zharmonizowanym europejskim regulaminem wewnętrznym w postępowaniach Prokuratury Europejskiej. Jednocześnie w wielu państwach członkowskich przeprowadzono badania w terenie w ramach badania zewnętrznego na poparcie niniejszego sprawozdania. Ponadto w 2012 r. i na początku 2013 r. odbyło się szereg dyskusji lub spotkań na poziomie europejskim:

- posiedzenie Sieci Prokuratorów Generalnych lub równoważnych instytucji w Sądach Najwyższych państw członkowskich, Budapeszt, 25–26 maja 2012 r.;
- konferencja pt. „Program dla Prokuratury Europejskiej?”, Luksemburg, 13–15 czerwca 2012 r. Konferencja zgromadziła ekspertów i przedstawicieli wysokiego szczebla ze środowisk akademickich, instytucji unijnych i państw członkowskich;
- spotkanie konsultacyjne wiceprzewodniczącej Viviane Reding z Prokuratorami Generalnymi i Dyrektorami Prokurator państw członkowskich, Bruksela, 26 czerwca 2012 r. Spotkanie to pozwoliło na otwartą dyskusję na temat szczegółowych kwestii dotyczących ochrony interesów finansowych Unii;

¹ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego, 11 lipca 2012 r. COM (2012) 363 final.

² Zob. zielona księga w sprawie ochrony prawnokarnej interesów finansowych Wspólnoty oraz ustanowienia Prokuratury Europejskiej, 11 grudnia 2001 r. COM (2001) 715 final oraz sprawozdanie uzupełniające z dnia 19 marca 2003 r. COM (2003) 128 final.

- dnia 18 października 2012 r. Komisja zorganizowała spotkanie konsultacyjne poświęcone kwestiom związanym z potencjalną reformą Eurojustu, podczas którego omówiono również zagadnienia dotyczące ustanowienia Prokuratury Europejskiej z przedstawicielami państw członkowskich. Uczestnicy spotkania zasadniczo poparli ustanowienie ściślejszego powiązania między Eurojustem a Prokuraturą Europejską;
- 10. konferencja prokuratorów zwalczających nadużycia finansowe, zorganizowana w Berlinie w dniach 8–9 listopada 2012 r., była okazją do przeanalizowania możliwych kanałów komunikacji między prokuratorami krajowymi a Prokuraturą Europejską, jeżeli zostanie ona utworzona;
- dnia 26 listopada 2012 r. odbyły się nieformalne konsultacje z obrońcami sądowymi (Rada Izb Adwokackich i Stowarzyszeń Prawniczych Unii Europejskiej – CCBE i Europejska Rada Adwokatów Karnistów – ECBA), podczas których omówiono zabezpieczenia proceduralne dla podejrzanych i wystosowano użyteczne zalecenia w tym zakresie;
- seminarium Akademii Prawa Europejskiego (ERA) pt. „W kierunku Prokuratury Europejskiej”, 17–18 stycznia 2013 r.;
- posiedzenie grupy ekspertów Komisji ds. polityki kryminalnej UE, Bruksela, 23 stycznia 2013 r.;
- dodatkowe posiedzenie konsultacyjne z ECBA i CCBE, Bruksela, 9 kwietnia 2013 r.

W drugiej połowie 2012 r. i na początku 2013 r. odbyły się również liczne dwustronne spotkania konsultacyjne z organami państw członkowskich.

Komisja przeprowadziła ocenę skutków wariantów strategicznych, uwzględniając między innymi badanie zewnętrzne (umowa szczegółowa nr JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4), w którym rozważono różne opcje obejmujące ustanowienie Prokuratury Europejskiej. Zgodnie z analizą zawartą w ocenie skutków ustanowienie Prokuratury Europejskiej jako zdecentralizowanego i zintegrowanego urzędu unijnego, który opiera się na krajowych systemach sądowych, zapewnia największe korzyści i generuje najniższe koszty.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 86 Traktatu. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu „w celu zwalczania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, może ustanowić Prokuraturę Europejską w oparciu o Eurojust. Rada stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego”. W ust. 2 tego przepisu określa się obowiązki Prokuratury Europejskiej, które są następujące: „Prokuratura Europejska jest właściwa do spraw dochodzenia, ścigania i stawiania przed sądem, w stosownych przypadkach w powiązaniu z Europolem, sprawców i współsprawców przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, określonych w rozporządzeniu przewidzianym w ustępie 1. Prokuratura Europejska jest właściwa do wnoszenia przed właściwe sądy państw członkowskich publicznego oskarżenia w odniesieniu do tych przestępstw”. Wreszcie w art. 86 ust. 3 Traktatu określa się zakres przedmiotowy rozporządzeń, które zostaną przyjęte na mocy tego przepisu: „[r]ozporządzenia, o których mowa w ustępie 1 określają statut Prokuratury Europejskiej, warunki wypełniania jej funkcji, zasady proceduralne mające zastosowanie do jej działań, jak również zasady dopuszczalności dowodów oraz zasady sądowej kontroli czynności procesowych podjętych przez nią przy wypełnianiu jej funkcji”.

3.2. Zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności

Unia musi podjąć działanie, ponieważ przewidywane działanie ma nieodłączny wymiar unijny. Oznacza to kierowanie na poziomie Unii dochodzeniami i ściganiem przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii oraz koordynowanie dochodzeń i ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, których ochrony wymaga się zarówno ze strony Unii, jak i państw członkowskich zgodnie z art. 310 ust. 6 i art. 325 TFUE. Zgodnie z zasadą pomocniczości cel ten można osiągnąć jedynie na poziomie Unii ze względu na jego skalę i skutki. Jak stwierdzono powyżej, obecna sytuacja, w której za ściganie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii odpowiadają wyłącznie organy państw członkowskich, jest niesatysfakcjonująca i w niewystarczającym stopniu przyczynia się do osiągnięcia celu, jakim jest skuteczne zwalczanie przestępstw przeciwko budżetowi Unii.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia jego celu. W całym tekście wniosku wybiera się te warianty, które są najmniej inwazyjne w odniesieniu do porządku prawnego i struktur instytucjonalnych państw członkowskich. Kluczowe elementy wniosku, takie jak wybór przepisów, które mają zastosowanie do czynności dochodzeniowych, liczba prokuratorów delegowanych, zdecentralizowany charakter Prokuratury Europejskiej czy system kontroli sądowej, opracowano w taki sposób, aby nie wykraczać poza to, co było konieczne do osiągnięcia głównych celów wniosku.

Kompetencje Unii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i innych przestępstw przeciwko jej interesom finansowym są jednoznacznie określone w art. 86 i 325 Traktatu. Ponieważ kompetencje te nie stanowią uzupełnienia kompetencji państw członkowskich, a wykonywanie ich stało się konieczne w celu osiągnięcia bardziej skutecznej ochrony interesów finansowych Unii, proponowany pakiet jest zgodny z wymogiem zasady pomocniczości.

3.3. Objaśnienie poszczególnych rozdziałów wniosku

Główne cele wniosku są następujące:

- przyczynienie się do wzmocnienia ochrony interesów finansowych Unii i dalszego rozwoju w obszarze wymiaru sprawiedliwości, a także zwiększenie zaufania przedsiębiorców i obywateli UE do instytucji unijnych, przy jednoczesnym poszanowaniu wszystkich podstawowych praw zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- ustanowienie spójnego europejskiego systemu dochodzenia i ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii;
- zapewnienie skuteczniejszego i wydajniejszego dochodzenia i ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym UE;
- zwiększenie liczby prowadzonych postępowań karnych, a w rezultacie zwiększenie liczby wyroków skazujących i przypadków odzyskania środków unijnych uzyskanych w sposób nieuczciwy;
- zapewnienie ścisłej współpracy i skutecznej wymiany informacji między właściwymi organami europejskimi i krajowymi;
- wzmocnienie efektu odstrasżającego w odniesieniu do przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii.

3.3.1. *Rozdział I: Przedmiot i definicje*

W rozdziale I określa się przedmiot rozporządzenia, którym jest ustanowienie Prokuratury Europejskiej. Ponadto definiuje się w nim określoną liczbę terminów stosowanych w tekście, takich jak „interesy finansowe Unii”.

3.3.2. *Rozdział II: Zasady ogólne*

Rozdział ten reguluje podstawowe właściwości Prokuratury Europejskiej, jej statut i strukturę jako nowego urzędu unijnego pełniącego funkcje w zakresie dochodzenia i ścigania. Tym samym rozdział zawiera szczegółowe przepisy dotyczące powoływania i odwoływania Prokuratora Europejskiego, jego zastępców oraz delegowanych prokuratorów europejskich. W rozdziale określa się również podstawowe zasady funkcjonowania Prokuratury.

W sekcji 1 (Status, organizacja i struktura Prokuratury Europejskiej) wyjaśnia się sposób ustanowienia Prokuratury Europejskiej oraz określa się funkcje, które zostaną jej powierzone. W tekście przewiduje się ustanowienie Prokuratury Europejskiej jako nowego organu unijnego posiadającego osobowość prawną oraz określa się jej związek z Eurojustem. Wśród kluczowych właściwości Prokuratury Europejskiej wymienia się niezależność i odpowiedzialność, które powinny zagwarantować jej możliwość wykonywania powierzonych jej zadań oraz korzystania z uprawnień w sposób, który zapewni jej odporność na jakiegokolwiek niewłaściwe wpływy. Sekcja zawiera również opis głównych charakterystycznych cech struktury Prokuratury Europejskiej.

Sekcja 2 (Powoływanie i odwoływanie członków Prokuratury Europejskiej) zawiera zasady mające zastosowanie do procedury powoływania i odwoływania Prokuratora Europejskiego, jego zastępców i personelu. Procedurę powoływania Prokuratora Europejskiego opracowano w sposób gwarantujący jego niezależność i odpowiedzialność przed instytucjami unijnymi, zaś za procedurę jego odwołania odpowiada Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W odniesieniu do delegowanych prokuratorów europejskich, którzy będą powoływani i odwoływani przez Prokuratora Europejskiego, procedura zapewnia ich integrację z krajowymi systemami ścigania.

Sekcja 3 (Podstawowe zasady) zawiera opis głównych zasad prawnych, które będą regulowały działania Prokuratury Europejskiej, takich jak zgodność z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, proporcjonalność, stosowanie prawa krajowego do wdrożenia rozporządzenia, neutralność proceduralna, legalność i szybkość przeprowadzania dochodzeń, obowiązek państw członkowskich w zakresie udzielania Prokuraturze Europejskiej pomocy przy prowadzeniu dochodzeń i postępowań karnych.

W sekcji 4 (Kompetencje Prokuratury Europejskiej) wyjaśnia się, jakie przestępstwa wchodzi w zakres kompetencji rzeczowych Prokuratury Europejskiej. Przestępstwa te zostaną zdefiniowane poprzez odniesienie do prawa krajowego wdrażającego prawo unijne (dyrektywa 2013/xx/UE). W tekście rozróżnia się dwie kategorie przestępstw: pierwsza z nich automatycznie wchodzi w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej (art. 12), zaś druga (art. 13) wymaga ustanowienia kompetencji Prokuratury w przypadku, gdy istnieją pewnego rodzaju powiązania z przestępstwami należącymi do pierwszej kategorii. W sekcji tej opisuje się również, w jaki sposób Prokuratura Europejska będzie wykonywała swoje kompetencje w odniesieniu do tych przestępstw.

3.3.3. *Rozdział III: Regulamin prowadzenia dochodzeń, ścigania i postępowań sądowych*

Rozdział ten obejmuje podstawowe cechy prowadzenia dochodzeń i postępowań karnych przez Prokuraturę Europejską, w tym przypisy dotyczące sposobu ich kontrolowania przez sądy krajowe, rodzaj decyzji, jakie Prokuratura Europejska może podjąć po zakończeniu

dochodzenia, sposób wykonywania funkcji związanych ze ściganiem oraz sposób wykorzystania zgromadzonych dowodów w sądach pierwszej instancji.

Sekcja 1 (Prowadzenie dochodzeń) zawiera zasady ogólne mające zastosowanie do dochodzeń prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, obejmujące źródła wykorzystywanych informacji, sposoby wszczynania i prowadzenia dochodzeń oraz sposoby uzyskiwania przez Prokuraturę Europejską dalszych informacji z baz danych lub danych zgromadzonych na jej wniosek.

W sekcji 2 (Przetwarzanie informacji) wyjaśnia się funkcjonowanie zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami.

W sekcji 3 (Czynności dochodzeniowe) określa się rodzaje i warunki poszczególnych czynności dochodzeniowych, które Prokuratura Europejska będzie mogła stosować. W przepisach nie reguluje się szczegółowo każdej z tych czynności, ale wymaga się zastosowania prawa krajowego.

W sekcji 4 (Zakończenie dochodzenia i uprawnienia do przeprowadzania postępowania) określa się różne rodzaje decyzji, jakie Prokuratura Europejska może podjąć po zakończeniu dochodzenia, obejmujące akty oskarżenia i umorzenia.

Sekcja 5 (Dopuszczalność dowodów) reguluje dopuszczalność dowodów zgromadzonych i przedstawionych przez Prokuraturę Europejską w sądach pierwszej instancji.

Sekcja 6 (Konfiskata) reguluje zbycie aktywów skonfiskowanych przez sądy krajowe w wyniku postępowania karnego przeprowadzonego przez Prokuraturę Europejską.

3.3.4. Rozdział IV: Gwarancje proceduralne

W przepisach tego rozdziału zapewnia się gwarancje dla podejrzanych i innych osób biorących udział w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Europejską, które będą musiały być zgodne z odpowiednimi normami, w szczególności z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej. Przepisy te odnoszą się do przepisów Unii (dyrektyw w sprawie różnych praw proceduralnych w postępowaniu karnym) pod względem niektórych praw, ale również ustanawia się w nich w sposób niezależny inne prawa, których dotychczas nie uregulowano w przepisach Unii. W związku z tym przepisy te zapewniają dodatkową ochronę w porównaniu z prawem krajowym, dzięki czemu podejrzani i inne osoby mogą bezpośrednio korzystać z ochrony na poziomie unijnym.

3.3.5. Rozdział V: Kontrola sądowa

Artykuł 86 ust. 3 Traktatu stanowi, że prawodawca Unii określa zasady mające zastosowanie do sądowej kontroli czynności procesowych podjętych przez Prokuraturę Europejską przy wypełnianiu jej funkcji. Możliwość ta odzwierciedla szczególny charakter Prokuratury Europejskiej, która różni się od wszystkich pozostałych organów i agencji unijnych oraz wymaga specjalnych przepisów dotyczących kontroli sądowej.

W art. 86 ust. 2 Traktatu nakłada się wymóg, aby Prokuratura Europejska wykonywała swoje funkcje prokuratora we właściwych sądach państw członkowskich. Czynności dochodzeniowe Prokuratury Europejskiej są również ściśle związane z ewentualnym postępowaniem karnym, a ich skutki będą głównie widoczne w porządku prawnym państw członkowskich. W większości przypadków czynności te będą również prowadzone przez krajowe organy ścigania działające zgodnie z instrukcjami Prokuratury Europejskiej, czasami także po uzyskaniu zgody sądu krajowego. Prokuratura Europejska jest zatem organem Unii, którego działania będą głównie istotne dla krajowych porządków prawnych. Należy zatem uznać Prokuraturę Europejską za organ krajowy do celów kontroli sądowej prowadzonych przez nią czynności dochodzeniowych i w zakresie ścigania przestępstw. W rezultacie sądom

krajowym należy powierzyć kontrolę sądową wszystkich podlegających zaskarzeniu czynności dochodzeniowych i w zakresie ścigania przestępstw prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, zaś sądy Unii nie powinny być bezpośrednio właściwe w odniesieniu do tych czynności zgodnie z art. 263, 265 i 268 Traktatu, ponieważ takich czynności nie należy traktować jako czynności urzędu Unii do celów kontroli sądowej.

Zgodnie z art. 267 Traktatu sądy krajowe mogą lub, w pewnych okolicznościach, są zobowiązane zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przypadku wątpliwości co do wykładni lub ważności przepisów prawa Unii, które mają znaczenie dla kontroli sądowej czynności dochodzeniowych i w zakresie ścigania przestępstw prowadzonych przez Prokuraturę Europejską. Pytania takie mogą dotyczyć wykładni niniejszego rozporządzenia. Ponieważ Prokuratura Europejska będzie uznawana za organ krajowy do celów kontroli sądowej, sądy krajowe będą mogły zwracać się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami dotyczącymi wyłącznie wykładni wydanych przez nią aktów. Postępowanie prejudycjalne zapewni zatem jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia w całej Unii, podczas gdy ważność czynności prowadzonych przez Prokuraturę Europejską można zakwestionować przed sądami krajowymi zgodnie z prawem krajowym.

3.3.6. Rozdział VI: Ochrona danych

Rozdział ten zawiera przepisy regulujące system ochrony danych, które w szczególnym kontekście Prokuratury Europejskiej doprecyzowują i uzupełniają przepisy Unii mające zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez organy UE (w szczególności rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych). Nadzorowanie przetwarzania wszystkich danych osobowych w kontekście działań Prokuratury Europejskiej powierzono Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych (EIOD).

3.3.7. Rozdział VII: Przepisy finansowe i przepisy dotyczące personelu

Przepisy zawarte w tym rozdziale regulują kwestie dotyczące budżetu i personelu Prokuratury Europejskiej. Opierają się one na mających zastosowanie przepisach Unii, tj. w sprawach budżetowych na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002, zaś w sprawach związanych z personelem na rozporządzeniu (EWG) nr 31 z późniejszymi zmianami.

3.3.8. Rozdział VIII: Przepisy dotyczące stosunków Prokuratury Europejskiej

W rozdziale tym reguluje się stosunki Prokuratury Europejskiej z instytucjami lub innymi organami unijnymi, jak również z podmiotami spoza Unii. Specjalne przepisy mają zastosowanie do stosunków między Prokuraturą Europejską a Eurojustem z uwagi na łączące je szczególne powiązania w obszarze działań operacyjnych, administracji i zarządzania.

3.3.9. Rozdział IX: Przepisy ogólne

Przepisy te dotyczą kwestii instytucjonalnych, które wynikają z ustanowienia jakiegokolwiek urzędu lub agencji Unii. W dużym stopniu bazują one na „wspólnym podejściu do agencji zdecentralizowanych”, uwzględniają jednak specyficzny (sądowy) charakter Prokuratury Europejskiej. Przepisy te obejmują takie kwestie, jak status prawny i warunki działalności, ustalenia językowe, wymogi w zakresie przejrzystości, przepisy dotyczące zapobiegania nadużyciom finansowym, postępowanie z informacjami niejawnymi, postępowania administracyjne i zasady odpowiedzialności.

3.3.10. Rozdział X: Przepisy końcowe

Przepisy te dotyczą wdrożenia rozporządzenia oraz przewidują przyjęcie przepisów wykonawczych, przepisów przejściowych i przepisów administracyjnych oraz wejście rozporządzenia w życie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek ma nie stanowić nadmiernego obciążenia dla budżetu UE: część obecnych środków OLAF zostanie wykorzystana w celu utworzenia głównej siedziby Prokuratury Europejskiej, która z kolei będzie opierać się na wsparciu administracyjnym Eurojustu.

Ograniczone koszty dodatkowe pojawią się w związku ze stanowiskiem delegowanych prokuratorów europejskich, którzy będą działali w państwach członkowskich i będą stanowić integralną część Prokuratury Europejskiej. Ze względu na podwójny status prokuratorów unijnych i krajowych zarazem otrzymają oni wynagrodzenie z budżetu UE i zostaną objęci regulaminem pracowniczym.

Ponieważ etap tworzenia Prokuratury Europejskiej potrwa prawdopodobnie kilka lat, pracownicy będą stopniowo przenoszeni z OLAF do Prokuratury Europejskiej. Plan zatrudnienia i budżet OLAF zostaną pomniejszone o równoważną liczbę przeniesionych pracowników oraz odpowiednie środki przeznaczone na sfinansowanie tych pracowników. Prokuratura Europejska zacznie działać w pełni po osiągnięciu docelowych poziomów zatrudnienia. Docelowy poziom zatrudnienia zostanie osiągnięty w 2023 r. i obejmie 235 pracowników, z czego 180 będzie zatrudnionych na stanowiskach przewidzianych w planie zatrudnienia, zaś 55 będzie pracownikami zewnętrznymi. Szacowany koszt na 2023 r. przy takim poziomie zatrudnienia wyniesie w przybliżeniu 35 mln EUR.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 86,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zarówno Unia, jak i państwa członkowskie mają obowiązek ochraniać interesy finansowe Unii przed przestępstwami, które każdego roku powodują znaczne szkody finansowe. Przestępstwa te nie są jednak obecnie wystarczająco często przedmiotem dochodzeń i ścigania przez właściwe organy krajowe.
- (2) Ustanowienie Prokuratury Europejskiej jest przewidziane w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w kontekście przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (3) W Traktacie wyraźnie wymaga się, aby Prokuraturę Europejską ustanowiono w oparciu o Eurojust, co oznacza, że w niniejszym rozporządzeniu należy ustalić powiązania między tymi dwoma organami.
- (4) Traktat stanowi, że mandat Prokuratury Europejskiej polega na zwalczaniu przestępczości przeciwko interesom finansowym Unii.
- (5) Zgodnie z zasadą pomocniczości cel polegający na zwalczaniu przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii można w większym stopniu osiągnąć na poziomie Unii ze względu na jego skalę i skutki. W obecnej sytuacji, w której za ściganie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii odpowiadają wyłącznie organy państw członkowskich, osiągnięcie tego celu nie jest w pełni możliwe. Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie Prokuratury Europejskiej, nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie ze względu na rozdrobnienie krajowych postępowań w obszarze przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, natomiast z uwagi na fakt, że Prokuratura Europejska ma posiadać wyłączne kompetencje do ścigania tego rodzaju przestępstw, możliwe jest skuteczniejsze osiągnięcie tych celów na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (6) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów oraz

zapewnia możliwie najmniejszy wpływ jego przepisów na porządek prawny i struktury instytucjonalne państw członkowskich.

- (7) Mandat Prokuratury Europejskiej powinien obejmować dochodzenie, ściganie i stawianie przed sądem sprawców przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. Wymaga to autonomicznych uprawnień w zakresie dochodzenia i ścigania, obejmujących możliwość prowadzenia dochodzeń w transgranicznych lub złożonych sprawach.
- (8) Struktura organizacyjna Prokuratury Europejskiej powinna również umożliwiać szybkie i skuteczne podejmowanie decyzji dotyczących prowadzenia dochodzeń i postępowań karnych, niezależnie od tego, czy dotyczą one jednego, czy kilku państw członkowskich.
- (9) Dochodzenia Prokuratury Europejskiej powinni zasadniczo prowadzić delegowani prokuratorzy europejscy w państwach członkowskich. W sprawach dotyczących kilku państw członkowskich lub w szczególnie złożonych sprawach skuteczne dochodzenie i ściganie może wymagać, aby Prokurator Europejski korzystał również ze swoich uprawnień, wydając polecenia krajowym organom ścigania.
- (10) Ponieważ Prokuratura Europejska ma otrzymać uprawnienia w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw, należy wprowadzić zabezpieczenia instytucjonalne, aby zapewnić jej niezależność, a także odpowiedzialność przed instytucjami Unii.
- (11) Całkowita odpowiedzialność stanowi uzupełnienie niezależności i uprawnień przyznanych Prokuraturze Europejskiej na mocy niniejszego rozporządzenia. Prokurator Europejski jest w pełni odpowiedzialny za wykonywanie swoich obowiązków jako szefa Prokuratury Europejskiej i w związku z pełnieniem tej funkcji ponosi całkowitą odpowiedzialność instytucjonalną za ogół działań Prokuratury przed instytucjami Unii. W rezultacie każda z instytucji Unii może w określonych okolicznościach zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o odwołanie Prokuratora Europejskiego, w tym w przypadkach poważnych uchybień. Tego rodzaju odpowiedzialność powinna wiązać się z systemem rygorystycznej kontroli sądowej, zgodnie z którym Prokuratura Europejska może korzystać ze swoich uprawnień do stosowania środków przymusu w ramach dochodzeń wyłącznie po uzyskaniu wcześniejszej zgody organu sądowego, zaś dowody przedstawione przed sądem pierwszej instancji powinny podlegać weryfikacji przez ten sąd pod względem zgodności z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (12) Aby zapewnić spójność działań Prokuratury Europejskiej i tym samym równoważną ochronę interesów finansowych Unii, struktura organizacyjna Prokuratury Europejskiej powinna umożliwiać koordynowanie wszystkich dochodzeń i postępowań karnych oraz kierowanie nimi w ramach jej kompetencji na szczeblu centralnym. Prokuratura Europejska powinna zatem posiadać strukturę centralną, zgodnie z którą decyzje podejmuje Prokurator Europejski.
- (13) Aby zmaksymalizować skuteczność i zminimalizować koszty, Prokuratura Europejska powinna działać zgodnie z zasadą decentralizacji, tj. powinna zasadniczo zwracać się do delegowanych prokuratorów europejskich działających w państwach członkowskich o prowadzenie dochodzeń i postępowań karnych. Prokuratura Europejska powinna korzystać ze wsparcia organów krajowych, w tym organów policyjnych, w szczególności w zakresie stosowania środków przymusu. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy wszystkie organy krajowe i odpowiednie organy Unii, w tym Europol, Eurojust i OLAF, mają obowiązek aktywnie wspierać Prokuraturę Europejską w prowadzeniu dochodzeń i postępowań karnych, jak również współpracować z nią w możliwie najszerszym zakresie.
- (14) Działania operacyjne Prokuratury Europejskiej powinny być prowadzone na polecenie i w imieniu Prokuratora Europejskiego przez wyznaczonych delegowanych prokuratorów

europejskich lub ich personel krajowy w państwach członkowskich. Prokurator Europejski i jego zastępcy powinni dysponować personelem niezbędnym do wykonywania powierzonych im zadań na mocy niniejszego rozporządzenia. Prokuraturę Europejską należy uznać za niepodzielną.

- (15) Procedura powoływania Prokuratora Europejskiego powinna zapewnić jego niezależność, zaś jego legitymizację powinny zapewniać instytucje Unii. Zastępcy Prokuratora Europejskiego powinni być powoływani zgodnie z tą samą procedurą.
- (16) Procedura powoływania delegowanych prokuratorów europejskich powinna gwarantować, że stanowią oni integralną część Prokuratury Europejskiej oraz że są zintegrowani, zarówno na poziomie operacyjnym, jak i funkcjonalnym, z krajowymi systemami prawnymi i strukturami ścigania.
- (17) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi wspólną podstawę ochrony praw osób podejrzanych w postępowaniu karnym na etapie postępowania przygotowawczego i procesu. Działania prowadzone przez Prokuraturę Europejską powinny zawsze odbywać się z pełnym poszanowaniem tych praw.
- (18) Dochodzenia i postępowania karne prowadzone przez Prokuraturę Europejską powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności, bezstronności i uczciwości w stosunku do podejrzanego. Obejmuje to obowiązek gromadzenia wszelkiego rodzaju dowodów, zarówno tych obciążających, jak i uniewinniających.
- (19) Konieczne jest opracowanie regulaminu mającego zastosowanie do działań prowadzonych przez Prokuraturę Europejską. Ponieważ zapewnienie szczegółowych przepisów w zakresie prowadzenia dochodzeń i postępowań karnych byłoby nieproporcjonalne, w niniejszym rozporządzeniu należy wymienić jedynie te środki dochodzeniowe, których może potrzebować Prokuratura Europejska, i pozostawić inne kwestie, w szczególności zasady ich stosowania, w gestii prawa krajowego.
- (20) Aby zagwarantować pewność prawa i zerową tolerancję dla przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, działania w zakresie dochodzenia i ścigania prowadzone przez Prokuraturę Europejską powinny opierać się na zasadzie obowiązkowego ścigania, zgodnie z którą Prokuratura powinna wszczynać dochodzenia i, w zależności od dalszych uwarunkowań, ścigać każde popełnione przestępstwo wchodzące w zakres jej kompetencji.
- (21) Zakres przedmiotowy kompetencji Prokuratury Europejskiej powinien ograniczać się do przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. Jakikolwiek rozszerzenie zakresu tych kompetencji na poważne przestępstwa o wymiarze transgranicznym wymagałoby jednomyślnej decyzji Rady Europejskiej.
- (22) Przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii są często ściśle powiązane z innymi przestępstwami. Mając na uwadze skuteczność proceduralną oraz w celu uniknięcia możliwego naruszenia zasady *ne bis in idem*, kompetencje Prokuratury Europejskiej powinny również obejmować przestępstwa, które nie są technicznie zdefiniowane w prawie krajowym jako przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii, a ich znamiona są identycznie i nierozdzielnie związane ze znamionami przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. W takich przypadkach mieszanych, w których dominuje przestępstwo przeciwko interesom finansowym Unii, Prokuratura Europejska powinna wykonywać swoje kompetencje po konsultacji z właściwymi organami danego państwa członkowskiego. Przewagę należy ustalić na podstawie takich kryteriów, jak finansowy wpływ przestępstw na Unię i budżety krajowe, liczba ofiar lub inne okoliczności związane z wagą przestępstw lub mającymi zastosowanie sankcjami.

- (23) Kompetencje Prokuratury Europejskiej w zakresie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii powinny mieć pierwszeństwo przed krajowymi sporami kompetencyjnymi pozytywnymi, tak aby mogła ona zapewnić spójność i kierować dochodzeniami i postępowaniami karnymi na poziomie Unii. W odniesieniu do tych przestępstw organy państw członkowskich powinny prowadzić działania wyłącznie na wniosek Prokuratury Europejskiej, chyba że konieczne jest pilne podjęcie działań.
- (24) Ponieważ Prokuratura Europejska powinna wnosić oskarżenia przed sądami krajowymi, jej kompetencje należy określić w odniesieniu do prawa karnego państw członkowskich, w którym uznaje się za niezgodne z prawem działania lub zaniechania naruszające interesy finansowe Unii, zaś mające zastosowanie sankcje określa się poprzez wdrożenie odpowiednich przepisów Unii, w szczególności [dyrektywy 2013/xx/UE³], do krajowych systemów prawnych.
- (25) Prokuratura Europejska powinna wykonywać swoje kompetencje w możliwie najszerszym zakresie, tak aby prowadzone przez nią dochodzenia i postępowania karne można było rozszerzyć na przestępstwa popełnione poza terytorium państw członkowskich. Wykonywanie tych kompetencji powinno być zatem dostosowane do przepisów [dyrektywy 2013/xx/UE].
- (26) Ze względu na fakt, że Prokuratura Europejska posiada wyłączne kompetencje w zakresie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, właściwe organy krajowe i odpowiednie organy Unii, takie jak Eurojust, Europol i OLAF, powinny ułatwiać Prokuraturze prowadzenie dochodzeń na terytorium państw członkowskich od momentu zgłoszenia Prokuraturze podejrzenia popełnienia przestępstwa do czasu podjęcia przez nią decyzji w sprawie wszczęcia dochodzenia lub rozwiązania sprawy w inny sposób.
- (27) Aby w pełni wywiązać się z obowiązku informowania Prokuratury Europejskiej o wystąpieniu podejrzenia popełnienia przestępstwa wchodzącego w zakres jej kompetencji, organy krajowe państw członkowskich, jak również wszystkie instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii powinny przestrzegać obowiązujących procedur sprawozdawczych oraz stosować skuteczne mechanizmy służące do wstępnej oceny zgłoszonych im zarzutów. W tym celu instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii mogą korzystać ze wsparcia OLAF.
- (28) Dla celów skutecznego dochodzenia i ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii niezbędne jest, aby Prokuratura Europejska mogła gromadzić dowody w całej Unii, stosując kompleksowy zestaw środków dochodzeniowych, mając jednocześnie na uwadze zasadę proporcjonalności i konieczność uzyskania zgody organu sądowego na użycie niektórych środków dochodzeniowych. Środki te powinny być dostępne w odniesieniu do przestępstw objętych mandatem Prokuratury Europejskiej na potrzeby prowadzonych przez nią dochodzeń i postępowań karnych. Środki takie, zlecone przez Prokuraturę Europejską lub właściwy organ sądowy na jej wniosek, należy zastosować zgodnie z prawem krajowym. Ponadto Prokuratura Europejska powinna mieć dostęp do wszystkich istotnych źródeł danych, w tym rejestrów publicznych i prywatnych.
- (29) Stosowanie środków dochodzeniowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno być zgodne z określonymi w nim warunkami, w tym z koniecznością uzyskania zgody organu sądowego na zastosowanie w trakcie dochodzenia określonych środków przymusu. Inne środki dochodzeniowe mogą być prowadzone za zgodą organu sądowego, jeżeli wymaga tego prawo krajowe państwa członkowskiego, w którym dany środek dochodzeniowy ma zostać użyty. Do zlecenia środków przez Prokuraturę Europejską oraz zatwierdzenia ich przez właściwe krajowe

³ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego, 11 lipca 2012 r., COM (2012) 363 final.

organy sądowe powinny mieć zastosowanie ogólne wymogi w zakresie proporcjonalności i konieczności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

- (30) Zgodnie z art. 86 Traktatu wymaga się, aby Prokuratura Europejska wykonywała swoje funkcje prokuratora, które obejmują podejmowanie decyzji w sprawie oskarżenia podejrzanego i wyboru jurysdykcji. Decyzję w sprawie oskarżenia podejrzanego powinien podejmować Prokurator Europejski, tak aby zapewnić wspólną politykę w kwestii ścigania. Wyboru jurysdykcji, w której odbędzie się proces, dokonuje Prokurator Europejski na podstawie zbioru przejrzystych kryteriów.
- (31) Biorąc pod uwagę zasadę obowiązkowego ścigania przestępstw, dochodzenia Prokuratury Europejskiej powinny zwykle prowadzić do wszczęcia postępowania karnego we właściwych sądach krajowych w przypadku spraw, w których istnieją mocne dowody i brak jest podstaw prawnych wykluczających postępowanie karne. W przypadku braku takich dowodów oraz gdy istnieje niewielka szansa, że wymagane dowody zostaną przedstawione podczas procesu, sprawa może zostać umorzona. Ponadto Prokuratura Europejska powinna mieć możliwość umorzenia sprawy, jeżeli popełnione przestępstwo zostanie uznane za drobne wykroczenie. W przypadku gdy sprawa nie zostanie umorzona na takiej podstawie, a wszczęcie postępowania karnego jest również nieuzasadnione, Prokuratura Europejska powinna mieć możliwość zaproponowania podejrzanemu zawarcia transakcji, jeżeli leżałoby to w interesie należytego wymierzenia sprawiedliwości. Przepisy mające zastosowanie do transakcji oraz do obliczania wysokości nakładanych grzywien należy doprecyzować w przepisach administracyjnych Prokuratury Europejskiej. Zamknięcie sprawy zawarciem transakcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinno wpływać na zastosowanie przez właściwe organy środków administracyjnych, o ile środki te nie obejmują sankcji, które można utożsamiać z sankcjami karnymi.
- (32) Dowody przedstawione przez Prokuraturę Europejską przed sądem pierwszej instancji należy uznać za dowody dopuszczalne, a tym samym spełniające wszelkie wymogi dowodowe wynikające z prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym znajduje się sąd pierwszej instancji, pod warunkiem że sąd uzna, iż dowody te nie naruszają zasady rzetelności postępowania i prawa podejrzanego do obrony zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej. Sąd pierwszej instancji nie może wykluczyć dowodów przedstawionych przez Prokuraturę Europejską, uznając je za niedopuszczalne ze względu na odmienne warunki i przepisy dotyczące gromadzenia tego rodzaju dowodów zgodnie z prawem krajowym mającym do nich zastosowanie.
- (33) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Nakłada się w nim na Prokuraturę Europejską przede wszystkim obowiązek poszanowania prawa do rzetelnego procesu sądowego, prawa do obrony i domniemania niewinności zgodnie z przepisami art. 47 i 48 Karty. Artykuł 50 Karty, który chroni prawo do niebycia ponownie sądzonym lub karanym w postępowaniu karnym za ten sam czyn (*ne bis in idem*), gwarantuje, że postępowania wszczęte przez Prokuraturę Europejską nie spowodują ponownego ścigania za ten sam czyn. Działania Prokuratury Europejskiej odbywają się zatem z pełnym poszanowaniem tych praw, a niniejsze rozporządzenie jest odpowiednio stosowane i interpretowane.
- (34) Zgodnie z art. 82 ust. 2 Traktatu Unia może ustanowić normy minimalne dotyczące praw jednostek w postępowaniu karnym w celu zapewnienia poszanowania prawa do obrony i rzetelności postępowania. Mimo że Unia wypracowała już znaczny dorobek prawny, niektóre z tych praw nie zostały jeszcze zharmonizowane w prawie unijnym. W odniesieniu do tych praw

w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy, które będą stosowane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

- (35) Prawo do obrony przewidziane już w odpowiednim prawodawstwie unijnym, np. w dyrektywie 2010/64/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym⁴, dyrektywie 2012/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym⁵ oraz [dyrektywie 2013/xx/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia xx xxxx 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym oraz prawa do powiadomienia osoby trzeciej o zatrzymaniu], wdrożonym już przez prawo krajowe, powinno mieć zastosowanie do działań Prokuratury Europejskiej. Prawo to powinno przysługiwać każdej osobie podejrzanej, przeciwko której Prokuratura Europejska wszczyna dochodzenie.
- (36) Zgodnie z art. 86 ust. 3 Traktatu prawodawca Unii może określić zasady mające zastosowanie do sądowej kontroli czynności procesowych podjętych przez Prokuraturę Europejską przy wypełnianiu jej funkcji. Kompetencje te przyznane prawodawcy odzwierciedlają szczególnie charakter Prokuratury Europejskiej, która różni się od wszystkich pozostałych organów i agencji unijnych i wymaga specjalnych przepisów dotyczących kontroli sądowej.
- (37) W art. 86 ust. 2 Traktatu nakłada się wymóg, aby Prokuratura Europejska wykonywała swoje funkcje prokuratora we właściwych sądach państw członkowskich. Czynności podejmowane przez Prokuraturę Europejską w trakcie dochodzeń są ściśle związane z postępowaniem karnym, do którego może dojść w wyniku dochodzenia, oraz mają wpływ na porządek prawny państw członkowskich. W większości przypadków czynności te będą prowadzone przez krajowe organy ścigania działające zgodnie z instrukcjami Prokuratury Europejskiej, czasami także po uzyskaniu zgody sądu krajowego. Należy zatem uznać Prokuraturę Europejską za organ krajowy do celów kontroli sądowej prowadzonych przez nią czynności dochodzeniowych i w zakresie ścigania przestępstw. W rezultacie sądom krajowym należy powierzyć kontrolę sądową wszystkich podlegających zaskarżeniu czynności dochodzeniowych i w zakresie ścigania przestępstw prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, zaś Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie powinien być bezpośrednio właściwy w odniesieniu do tych czynności zgodnie z art. 263, 265 i 268 Traktatu, ponieważ takich czynności nie należy traktować jako czynności urzędu Unii do celów kontroli sądowej.
- (38) Zgodnie z art. 267 Traktatu sądy krajowe mogą lub, w pewnych okolicznościach, są zobowiązane zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przypadku wątpliwości co do wykładni lub ważności przepisów prawa Unii, w tym niniejszego rozporządzenia, które mają znaczenie dla kontroli sądowej czynności dochodzeniowych i w zakresie ścigania przestępstw prowadzonych przez Prokuraturę Europejską. Sądy krajowe nie powinny mieć możliwości zwrócenia się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami dotyczącymi ważności czynności prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, ponieważ czynności takich nie należy traktować jako czynności organu Unii do celów kontroli sądowej.
- (39) Należy również wyjaśnić, że kwestie dotyczące wykładni przepisów prawa krajowego, które mają zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia, powinny wyjaśniać wyłącznie sądy

⁴ Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1.

⁵ Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1.

krajowe. W rezultacie sądy te nie mogą kierować do Trybunału Sprawiedliwości pytań o wykładnię prawa krajowego, do którego odnosi się niniejsze rozporządzenie.

- (40) Ponieważ Traktat stanowi, że Prokuratura Europejska ma zostać ustanowiona w oparciu o Eurojust, te dwa organy powinny w sposób naturalny współistnieć, współpracować i uzupełniać się pod względem operacyjnym i administracyjnym.
- (41) Prokuratura Europejska powinna również ściśle współpracować z innymi instytucjami i agencjami Unii w celu ułatwienia wykonywania jej funkcji na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zawarcia, w razie potrzeby, formalnych ustaleń w zakresie szczegółowych zasad wymiany informacji i współpracy. Współpraca z Europolem i OLAF powinna mieć szczególne znaczenie, aby uniknąć powielania działań i umożliwić Prokuraturze Europejskiej pozyskiwanie istotnych informacji, do których organy te mają dostęp, jak również korzystanie z ich analiz podczas szczegółowych dochodzeń.
- (42) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁶ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Prokuraturę Europejską. Dotyczy to przetwarzania danych osobowych w ramach celów i zadań Prokuratury Europejskiej, danych osobowych związanych z personelem, jak również administracyjnych danych osobowych będących w posiadaniu Prokuratury. Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien monitorować przetwarzanie danych osobowych przez Prokuraturę Europejską. W stosownych przypadkach zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 należy doprecyzować i uzupełnić w odniesieniu do przetwarzania operacyjnych danych osobowych przez Prokuraturę Europejską. W przypadku gdy Prokuratura Europejska przekazuje operacyjne dane osobowe organowi państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej bądź Interpolowi na podstawie umowy międzynarodowej zawartej zgodnie z art. 218 Traktatu, odpowiednie zabezpieczenia przywołane w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób powinny zapewnić zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych zawartymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (43) [Dyrektywa 2013/xx/UE o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i o swobodnym przepływie takich danych] ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy państw członkowskich do celów zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń, wykrywania lub ścigania przestępstw lub wykonywania sankcji karnych.
- (44) System przetwarzania danych Prokuratury Europejskiej powinien opierać się na zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami Eurojustu, zaś jej akta tymczasowe należy traktować jak akta sprawy od momentu wszczęcia dochodzenia.
- (45) System finansowy, budżetowy i kadrowy Prokuratury Europejskiej powinien być zgodny z odpowiednimi normami unijnymi mającymi zastosowanie do organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady⁷, niemniej z należyтым uwzględnieniem faktu, że Prokuratura Europejska posiada wyjątkowe kompetencje

⁶ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁷ Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002, Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw na poziomie Unii. Prokuratura Europejska powinna podlegać obowiązkowi składania rocznych sprawozdań.

- (46) Ogólne zasady przejrzystości mające zastosowanie do agencji Unii powinny również mieć zastosowanie do Prokuratury Europejskiej, lecz wyłącznie w odniesieniu do jej zadań administracyjnych, tak aby w żaden sposób nie naruszać wymogu zachowania poufności w jej działalności operacyjnej. Podobnie podczas postępowań administracyjnych prowadzonych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich należy przestrzegać wymogu zachowania poufności przez Prokuraturę Europejską.
- (47) Zgodnie z art. 3 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej te dwa państwa członkowskie powiadomiły o [braku] chęci [uczestniczenia] w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (48) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (49) Przedstawiciele państw członkowskich podczas spotkania na szczepku szefów państw lub rządów w Brukseli dnia 13 grudnia 2003 r. wyznaczyli miejsce siedziby Prokuratury Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się Prokuraturę Europejską i określa zasady jej funkcjonowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną;
- b) „przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii” oznaczają przestępstwa przewidziane dyrektywą 2013/xx/UE, wdrożoną prawem krajowym;
- c) „interesy finansowe Unii” oznaczają wszystkie dochody, wydatki i aktywa objęte, uzyskane za pośrednictwem lub należne na rzecz następujących budżetów: budżet Unii, budżety instytucji, organów i jednostek administracyjnych ustanowionych na mocy Traktatów oraz budżety zarządzane i monitorowane przez te podmioty;
- d) „administracyjne dane osobowe” oznaczają wszystkie dane osobowe przetwarzane przez Prokuraturę Europejską z wyjątkiem operacyjnych danych osobowych;
- e) „operacyjne dane osobowe” oznaczają wszystkie dane osobowe przetwarzane przez Prokuraturę Europejską na potrzeby celów określonych w art. 37.

ROZDZIAŁ II ZASADY OGÓLNE

SEKCJA 1

STATUS, ORGANIZACJA I STRUKTURA PROKURATORY EUROPEJSKIEJ

Artykuł 3

Ustanowienie

1. Prokuraturę Europejską ustanawia się jako organ Unii o zdecentralizowanej strukturze.
2. Prokuratura Europejska posiada osobowość prawną.
3. Prokuratura Europejska współpracuje z Eurojustem i korzysta z jego wsparcia administracyjnego zgodnie z art. 57.

Artykuł 4

Zadania

1. Zadaniem Prokuratury Europejskiej jest zwalczanie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii.
2. Prokuratura Europejska jest właściwa do spraw dochodzenia, ścigania i stawiania przed sądem sprawców i współsprawców przestępstw, o których mowa w ust. 1. W tym względzie Prokuratura Europejska prowadzi i nadzoruje dochodzenia oraz prowadzi czynności w zakresie ścigania, obejmujące umorzenie sprawy.
3. Prokuratura Europejska pełni funkcje prokuratora we właściwych sądach państw członkowskich w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w ust. 1, w tym wnosi akt oskarżenia i wszelkie odwołania do czasu wydania prawomocnego wyroku w sprawie.

Artykuł 5

Niezależność i odpowiedzialność

1. Prokuratura Europejska jest niezależna.
2. Wykonując swoje obowiązki, Prokuratura Europejska, w tym Prokurator Europejski, jego zastępcy i personel, delegowani prokuratorzy europejscy oraz ich personel krajowy, nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnej osoby, żadnego państwa członkowskiego ani też żadnej instytucji, organu czy jednostki administracyjnej Unii. Instytucje, organy lub jednostki administracyjne Unii oraz państwa członkowskie szanują niezależność Prokuratury Europejskiej i nie dążą do wywierania wpływu na wykonywanie jej zadań.
3. Prokurator Europejski jest odpowiedzialny przed Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską za ogólną działalność Prokuratury Europejskiej, w szczególności składając sprawozdanie roczne zgodnie z art. 70.

Artykuł 6

Struktura i organizacja Prokuratury Europejskiej

1. Struktura Prokuratury Europejskiej obejmuje Prokuratora Europejskiego, jego zastępców, personel wspomagający ich w wykonywaniu ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz delegowanych prokuratorów europejskich działających w państwach członkowskich.
2. Na czele Prokuratury Europejskiej stoi Prokurator Europejski, który kieruje jej działalnością i organizuje jej pracę. Prokuratora Europejskiego wspomaga czterech zastępców.
3. Zastępcy wspomagają Prokuratora Europejskiego w wykonywaniu wszystkich jego obowiązków i zastępują go, zgodnie z zasadami przyjętymi na podstawie art. 72 lit. d), gdy jest on nieobecny lub nie może ich wypełniać. Jeden z zastępców jest odpowiedzialny za wykonanie budżetu.
4. Dochodzenia i postępowania karne Prokuratury Europejskiej prowadzą delegowani prokuratorzy europejscy pod kierownictwem i nadzorem Prokuratora Europejskiego. Jeżeli zostanie to uznane za konieczne dla dobra dochodzenia lub postępowania, Prokurator Europejski może również wykonywać swoje uprawnienia bezpośrednio zgodnie z art. 18 ust. 5.
5. W każdym państwie członkowskim jest co najmniej jeden delegowany prokurator europejski, który stanowi integralną część Prokuratury Europejskiej. Delegowani prokuratorzy europejscy działają wyłącznie z upoważnienia Prokuratora Europejskiego i przy prowadzeniu przydzielonych im dochodzeń i postępowań karnych kierują się tylko jego instrukcjami, wytycznymi i decyzjami. Działając w ramach mandatu wynikającego z niniejszego rozporządzenia, są oni w pełni niezależni od krajowych organów ścigania i nie mają wobec nich żadnych zobowiązań.
6. Delegowani prokuratorzy europejscy mogą również pełnić swoją funkcję jako prokuratorzy krajowi. W przypadku konfliktu między przydzielonymi im zadaniami delegowani prokuratorzy europejscy informują o tym Prokuratora Europejskiego, który może, po konsultacji z właściwymi krajowymi organami ścigania i dla dobra dochodzeń i postępowań karnych Prokuratury Europejskiej, polecić im, aby priorytetowo potraktowali swoją funkcję wynikającą z niniejszego rozporządzenia. W takich przypadkach Prokurator Europejski bezzwłocznie informuje o tym fakcie właściwe krajowe organy ścigania.
7. Czynności prowadzone przez Prokuratora Europejskiego, delegowanych prokuratorów europejskich, każdego z pracowników Prokuratury Europejskiej lub każdą inną osobę działającą w jej imieniu przy wykonywaniu ich obowiązków przypisuje się Prokuraturze Europejskiej. Prokurator Europejski reprezentuje Prokuraturę Europejską przed instytucjami Unii, państwami członkowskimi i osobami trzecimi.
8. W stosownych przypadkach do celów dochodzenia lub postępowania Prokurator Europejski może czasowo przydzielić delegowanym prokuratorom europejskim środki i personel.

Artykuł 7

Regulamin wewnętrzny Prokuratury Europejskiej

1. Regulamin wewnętrzny Prokuratury Europejskiej przyjmuje się decyzją Prokuratora Europejskiego, jego czterech zastępców i pięciu delegowanych prokuratorów europejskich, których wybiera Prokurator Europejski na podstawie systemu bezwzględnie równej rotacji, który pozwala odzwierciedlić różnorodność demograficzną i geograficzną wszystkich państw

członkowskich. Decyzję podejmują wszyscy członkowie zwykłą większością głosów, przy czym każdy z nich ma jeden głos. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Prokuratora Europejskiego.

2. Regulamin wewnętrzny reguluje organizację pracy Prokuratury Europejskiej i zawiera zasady ogólne dotyczące przydziału spraw.

SEKCJA 2

POWOŁYWANIE I ODWOŁYWANIE CZŁONKÓW PROKURATORY EUROPEJSKIEJ

Artykuł 8

Powoływanie i odwoływanie Prokuratora Europejskiego

1. Prokuratora Europejskiego powołuje Rada za zgodą Parlamentu Europejskiego na ośmioletnią kadencję, która nie jest odnawialna. Rada podejmuje decyzję zwykłą większością głosów.
2. Prokurator Europejski jest wybierany spośród osób o niekwestionowanej niezależności i mogących zajmować wysokie stanowiska sądowe oraz posiadających odpowiednie doświadczenie prokuratorskie.
3. Wybór odbywa się na podstawie otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatów, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, w następstwie którego Komisja sporządza krótką listę kandydatów i przedkłada ją Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Przed złożeniem krótkiej listy Komisja zwraca się o wyrażenie opinii do utworzonego przez nią panelu składającego się z siedmiu osób wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości, członków krajowych sądów najwyższych, prokuratur krajowych lub prawników o uznanej kompetencji, z których jednego proponuje Parlament Europejski, oraz Przewodniczącego Eurojustu w roli obserwatora.
4. Jeżeli Prokurator Europejski nie spełnia już warunków koniecznych do wykonywania swych funkcji lub dopuścił się poważnego uchybienia, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może go odwołać, na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji.

Artykuł 9

Powoływanie i odwoływanie zastępców Prokuratora Europejskiego

1. Zastępców Prokuratora Europejskiego powołuje się zgodnie z zasadami określonymi w art. 8 ust. 1.
2. Zastępcy Prokuratora Europejskiego są wybierani spośród osób o niekwestionowanej niezależności i mogących zajmować wysokie stanowiska sądowe oraz posiadających odpowiednie doświadczenie prokuratorskie.
3. Wybór odbywa się na podstawie otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatów, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, w następstwie którego Komisja w porozumieniu z Prokuratorem Europejskim sporządza i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie krótką listę kandydatów, która pozwala odzwierciedlić równowagę demograficzną i różnorodność geograficzną wszystkich państw członkowskich.
4. Zastępców Prokuratora Europejskiego można odwołać zgodnie z zasadami określonymi w art. 8 ust. 4 z inicjatywy Prokuratora Europejskiego.

Artykuł 10

Powolywanie i odwoływanie delegowanych prokuratorów europejskich

1. Delegowanych prokuratorów europejskich powołuje Prokurator Europejski z listy co najmniej trzech kandydatów, którzy spełniają wymagania określone w ust. 2, przedłożonej przez zainteresowane państwo lub państwa członkowskie. Ich kadencja trwa pięć lat i jest odnawialna.
2. Delegowani prokuratorzy europejscy posiadają kwalifikacje wymagane do zajmowania wysokich stanowisk sądowych oraz odpowiednie doświadczenie prokuratorskie. Ich niezależność powinna być niekwestionowana. Państwa członkowskie mianują delegowanego prokuratora europejskiego prokuratorem według prawa krajowego, jeżeli w momencie powołania na stanowisko delegowanego prokuratora europejskiego dana osoba nie posiadała jeszcze tego statusu.
3. Prokurator Europejski może odwołać delegowanych prokuratorów europejskich, jeżeli nie spełniają oni już wymagań określonych w ust. 2 lub kryteriów mających zastosowanie do wykonywania ich obowiązków, lub jeżeli dopuścili się poważnego uchybienia. Bez zgody Prokuratora Europejskiego właściwe organy krajowe nie mogą odwołać delegowanych prokuratorów europejskich z funkcji prokuratorów krajowych w czasie pełnienia przez nich funkcji w imieniu Prokuratury Europejskiej.

SEKCJA 3

PODSTAWOWE ZASADY

Artykuł 11

Podstawowe zasady działalności Prokuratury Europejskiej

1. Prokuratura Europejska dopilnowuje, aby jej działalność była zgodna z prawami zapisanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. W swoich działaniach Prokuratura Europejska kieruje się zasadą proporcjonalności, o której mowa w art. 26 ust. 3.
3. Dochodzenia i postępowania karne Prokuratury Europejskiej podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia. Prawo krajowe ma zastosowanie w zakresie, w jakim dana sprawa nie jest uregulowana niniejszym rozporządzeniem. Mającym zastosowanie prawem krajowym jest prawo państwa członkowskiego, w którym prowadzone jest dochodzenie lub postępowanie. W przypadku gdy dana sprawa jest regulowana prawem krajowym i niniejszym rozporządzeniem, pierwszeństwo mają przepisy niniejszego rozporządzenia.
4. Prokuratura Europejska ma wyłączne kompetencje do dochodzenia i ścigania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii.
5. Prokuratura Europejska prowadzi swoje dochodzenia w sposób bezstronny i gromadzi wszelkie stosowne dowody, zarówno te obciążające, jak i uniewinniające.
6. Prokuratura Europejska wszczyna dochodzenia bez nieuzasadnionej zwłoki i zapewnia szybkie prowadzenie dochodzeń i postępowań karnych.
7. Właściwe organy państw członkowskich aktywnie wspomagają i wspierają Prokuraturę Europejską na jej wniosek w prowadzeniu dochodzeń i postępowań karnych i powstrzymują się od jakiegokolwiek działania, polityki lub procedury, które mogłyby opóźnić lub utrudnić ich postęp.

SEKCJA 4

KOMPETENCJE PROKURATORY EUROPEJSKIEJ

Artykuł 12

Przestępstwa wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej

Prokuratura Europejska posiada kompetencje w zakresie przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, przewidziane w dyrektywie 2013/xx/UE oraz wdrożone prawem krajowym.

Artykuł 13

Kompetencje pomocnicze

1. Jeżeli przestępstwa, o których mowa w art. 12, są nierozdzielnie związane z przestępstwami innymi niż te, o których mowa w art. 12, i wspólne dochodzenie i ściganie tych przestępstw leży w interesie właściwego wymierzania sprawiedliwości, Prokuratura Europejska jest właściwa również w odniesieniu do takich innych przestępstw, pod warunkiem że przestępstwa, o których mowa w art. 12, są dominujące i wspomniane inne przestępstwa są oparte na identycznych faktach.

Jeżeli warunki te nie są spełnione, państwo członkowskie, które jest właściwe w odniesieniu do takich innych przestępstw, jest również właściwe w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 12.

2. Prokuratura Europejska i krajowe organy ścigania konsultują się w celu ustalenia, który organ posiada kompetencje na podstawie ust. 1. W stosownych przypadkach, aby ułatwić ustalenie takiej kompetencji, można zaangażować Eurojust zgodnie z art. 57.
3. W przypadku braku porozumienia między Prokuraturą Europejską a krajowymi organami ścigania w sprawie kompetencji na podstawie ust. 1 krajowy organ sądowy właściwy do spraw przyznawania kompetencji w zakresie ścigania na poziomie krajowym podejmuje decyzję w sprawie przyznania kompetencji pomocniczych.
4. Ustalenie kompetencji na podstawie niniejszego artykułu nie podlega kontroli.

Artykuł 14

Wykonywanie kompetencji Prokuratury Europejskiej

Prokuratura Europejska wykonuje swoje wyłączne kompetencje do dochodzenia i ścigania każdego przestępstwa, o którym mowa w art. 12 i 13, jeżeli takie przestępstwo zostało popełnione w całości lub częściowo

- a) na terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego lub
- b) przez jednego z obywateli państw członkowskich lub przez członków personelu Unii lub członków instytucji.

ROZDZIAŁ III

REGULAMIN PROWADZENIA DOCHODZEŃ, ŚCIGANIA I POSTĘPOWAŃ SĄDOWYCH

SEKCJA 1

PROWADZENIE DOCHODZEŃ

Artykuł 15

Źródła informacji będących podstawą wszczęcia dochodzenia

1. Wszystkie organy krajowe państw członkowskich oraz wszystkie instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii bezzwłocznie powiadamiają Prokuraturę Europejską o każdym czynie, który może stanowić przestępstwo wchodzące w zakres jej kompetencji.
2. W przypadku uzyskania informacji o jakimkolwiek czynie, który może stanowić przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, delegowani prokuratorzy europejscy bezzwłocznie powiadamiają Prokuratora Europejskiego.
3. Prokuratura Europejska może gromadzić lub otrzymywać informacje od każdej osoby na temat czynu, który może stanowić przestępstwo wchodzące w zakres jej kompetencji.
4. Wszelkie informacje przekazane Prokuraturze Europejskiej są rejestrowane i weryfikowane przez Prokuratora Europejskiego lub delegowanych prokuratorów europejskich. Jeżeli po weryfikacji podejmą oni decyzję o niewszczynaniu dochodzenia, wówczas zamykają sprawę i zapisują powody w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami. Powiadamiają oni o tym organ krajowy, instytucję, organ lub jednostkę administracyjną Unii, które przekazały informacje, oraz na ich wniosek, w stosownych przypadkach, osoby, które przekazały informacje.

Artykuł 16

Wszczynanie dochodzeń

1. Prokurator Europejski lub delegowani prokuratorzy europejscy w jego imieniu wszczynają dochodzenie w drodze pisemnej decyzji, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że jest popełniane lub zostało popełnione przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej.
2. Jeżeli dochodzenie wszczyna Prokurator Europejski, przydziela on sprawę delegowanemu prokuratorowi europejskiemu, chyba że postanowi przeprowadzić dochodzenie samodzielnie zgodnie z kryteriami określonymi w art. 18 ust. 5. Jeżeli dochodzenie wszczyna delegowany prokurator europejski, powiadamia o tym niezwłocznie Prokuratora Europejskiego. Po otrzymaniu takiego powiadomienia Prokurator Europejski sprawdza, czy dochodzenie nie zostało już wszczęte przez niego lub innego delegowanego prokuratora europejskiego. Mając na względzie skuteczność dochodzenia, Prokurator Europejski może przydzielić sprawę innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu lub postanowić poprowadzić sprawę samodzielnie zgodnie z kryteriami określonymi w art. 18 ust. 5.

Artykuł 17

Pilne działania i przekazywanie spraw

1. Jeżeli wymagane jest natychmiastowe podjęcie działań w odniesieniu do przestępstwa wchodzącego w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, organy krajowe podejmują wszelkie pilne działania niezbędne do zapewnienia skutecznego dochodzenia i ścigania. Następnie organy krajowe bezzwłocznie przekazują sprawę Prokuraturze Europejskiej. W takim przypadku, w miarę możliwości w ciągu 48 godzin od wszczęcia swojego dochodzenia, Prokuratura Europejska zatwierdza działania podjęte przez organy krajowe, nawet jeśli działania te zostały podjęte i przeprowadzone na zasadach innych niż zasady określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Na każdym etapie dochodzenia, jeżeli pojawiają się wątpliwości co do kompetencji w odniesieniu do danej sprawy, Prokuratura Europejska może konsultować się z krajowymi organami ścigania w celu ustalenia, który organ jest właściwy. W oczekiwaniu na decyzję w sprawie kompetencji Prokuratura Europejska podejmuje wszelkie pilne działania niezbędne do zapewnienia skutecznego dochodzenia i ścigania w danej sprawie. Jeżeli zostanie ustalone, że właściwy w danej sprawie jest organ krajowy, w ciągu 48 godzin od wszczęcia dochodzenia krajowego organ krajowy zatwierdza pilne działania podjęte przez Prokuraturę Europejską.
3. Jeżeli dochodzenie wszczęte przez Prokuraturę Europejską wykaże, że czyn będący przedmiotem dochodzenia stanowi przestępstwo, które nie wchodzi w zakres jej kompetencji, Prokuratura Europejska bezzwłocznie przekazuje sprawę właściwym krajowym organom ścigania i organom sądowym.
4. Jeżeli następnie dochodzenie wszczęte przez organy krajowe wykaże, że czyn stanowi przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, organy krajowe bezzwłocznie przekazują sprawę Prokuraturze Europejskiej. W takim przypadku, w miarę możliwości w ciągu 48 godzin od wszczęcia swojego dochodzenia, Prokuratura Europejska zatwierdza działania podjęte przez organy krajowe, nawet jeśli działania te zostały podjęte i przeprowadzone na zasadach innych niż zasady określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 18

Prowadzenie dochodzenia

1. Wyznaczony delegowany prokurator europejski prowadzi dochodzenie w imieniu Prokuratora Europejskiego i zgodnie z jego instrukcjami. Wyznaczony delegowany prokurator europejski może podjąć czynności dochodzeniowe samodzielnie lub może je zlecić właściwym organom ścigania w swoim państwie członkowskim. Organy takie postępują zgodnie z instrukcjami delegowanego prokuratora europejskiego i wykonują przydzielone im czynności dochodzeniowe.
2. W sprawach transgranicznych, w których czynności dochodzeniowe należy wykonywać w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wszczęto dochodzenie, delegowany prokurator europejski, który wszczął dane dochodzenie lub któremu przydzielił daną sprawę Prokurator Europejski, działa w ścisłym porozumieniu z delegowanym prokuratorem europejskim w państwie, w którym należy przeprowadzić czynności dochodzeniowe. Przedmiotowy delegowany prokurator europejski podejmuje czynności dochodzeniowe samodzielnie lub zleca ich wykonanie właściwym organom krajowym.
3. W sprawach transgranicznych Prokurator Europejski może przydzielić kilku delegowanych prokuratorów europejskich do danego dochodzenia i utworzyć wspólne zespoły. Prokurator Europejski może zlecić któremukolwiek delegowanemu prokuratorowi europejskiemu

zgromadzenie istotnych informacji lub podjęcie konkretnych czynności dochodzeniowych w jego imieniu.

4. Prokurator Europejski monitoruje dochodzenia prowadzone przez delegowanych prokuratorów europejskich i zapewnia ich koordynację. W razie potrzeby przekazuje im odpowiednie instrukcje.
5. Prokurator Europejski może przekazać sprawę innemu delegowanemu prokuratorowi europejskiemu lub poprowadzić dochodzenie samodzielnie, jeżeli wydaje się to konieczne z uwagi na skuteczność dochodzenia lub ścigania na podstawie co najmniej jednego z następujących kryteriów:
 - a) wagi przestępstwa;
 - b) szczególnych okoliczności związanych ze statusem domniemanego sprawcy;
 - c) szczególnych okoliczności związanych z transgranicznym wymiarem dochodzenia;
 - d) niedostępności krajowych organów dochodzeniowych; lub
 - e) wniosku właściwych organów stosownego państwa członkowskiego.
6. Jeżeli dochodzenie podejmuje bezpośrednio Prokurator Europejski, powiadamia on o tym delegowanego prokuratora europejskiego w państwie członkowskim, w którym należy przeprowadzić czynności dochodzeniowe. Wszelkie czynności dochodzeniowe podejmowane przez Prokuratora Europejskiego prowadzone są we współpracy z organami danego państwa członkowskiego. Środki przymusu stosowane są przez właściwe organy krajowe.
7. Dochodzenia prowadzone z upoważnienia Prokuratury Europejskiej są chronione przepisami dotyczącymi tajemnicy służbowej wynikającymi z mającego zastosowanie prawodawstwa Unii. Organy uczestniczące w dochodzeniach Prokuratury Europejskiej są również zobowiązane do zachowania tajemnicy służbowej, jak przewidziano w mających zastosowanie przepisach krajowych.

Artykuł 19

Uchylenie przywilejów i immunitetów

1. W przypadku gdy dochodzenia Prokuratury Europejskiej dotyczą osób chronionych przywilejami lub immunitetami na podstawie prawa krajowego i taki przywilej lub immunitet stanowi przeszkodę w przeprowadzeniu szczegółowego dochodzenia, Prokuratura Europejska składa uzasadniony pisemny wniosek o jego uchylenie zgodnie z procedurami określonymi w danym prawie krajowym.
2. W przypadku gdy dochodzenia Prokuratury Europejskiej dotyczą osób chronionych przywilejami lub immunitetami na podstawie prawa Unii, w szczególności na podstawie Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, i taki przywilej lub immunitet stanowi przeszkodę w przeprowadzeniu szczegółowego dochodzenia, Prokuratura Europejska składa uzasadniony pisemny wniosek o jego uchylenie zgodnie z procedurami określonymi w prawie Unii.

SEKCJA 2

PRZETWARZANIE INFORMACJI

Artykuł 20

Dostęp Prokuratury Europejskiej do informacji

Od momentu zarejestrowania sprawy Prokuratura Europejska może uzyskać wszelkie istotne informacje przechowywane w krajowych bazach danych dotyczących dochodzeń i egzekwowania prawa oraz w innych odpowiednich rejestrach organów publicznych lub może mieć dostęp do takich informacji za pośrednictwem delegowanych prokuratorów europejskich.

Artykuł 21

Gromadzenie informacji

1. Jeżeli jest to konieczne do celów prowadzonych dochodzeń, Prokuratura Europejska, po złożeniu stosownego wniosku, uzyskuje od Eurojustu i Europolu wszelkie istotne informacje dotyczące przestępstwa wchodzącego w zakres jej kompetencji, jak również może wezwać Europol do udzielenia wsparcia analitycznego w odniesieniu do konkretnego dochodzenia prowadzonego przez Prokuraturę Europejską.
2. Instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii oraz organy państw członkowskich zapewniają Prokuraturze Europejskiej, na jej wniosek, niezbędną pomoc i informacje.

Artykuł 22

Zautomatyzowany system zarządzania sprawami, indeks i akta tymczasowe

1. Prokuratura Europejska tworzy zautomatyzowany system zarządzania sprawami składający się z akt tymczasowych i z indeksu, w których zawarte są dane osobowe określone w załączniku i dane inne niż osobowe.
2. Celem zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami jest:
 - a) wspieranie zarządzania dochodzeniami i postępowaniami karnymi prowadzonymi przez Prokuraturę Europejską, w szczególności poprzez zestawianie informacji;
 - b) ułatwianie dostępu do informacji na temat trwających dochodzeń i postępowań karnych;
 - c) ułatwianie monitorowania legalności i zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia w zakresie przetwarzania danych osobowych.
3. Zautomatyzowany system zarządzania sprawami może być podłączony do bezpiecznego łącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 9 decyzji 2008/976/WSiSW⁸.
4. Indeks zawiera odniesienia do akt tymczasowych przetwarzanych w Prokuraturze Europejskiej i nie może zawierać żadnych danych osobowych innych niż dane, o których mowa w pkt 1 lit. a)–i), k) oraz m), a także w pkt 2 załącznika.
5. Wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, Prokuratura Europejska może przetwarzać dane dotyczące konkretnych spraw, nad którymi pracuje, w aktach tymczasowych. Prokuratura Europejska udziela dostępu do akt tymczasowych inspektorowi ochrony danych, o którym mowa w art. 41. Prokuratura Europejska informuje

⁸ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130.

inspektora ochrony danych o każdym przypadku otwarcia nowych akt tymczasowych, które zawierają dane osobowe.

6. Do celów przetwarzania danych osobowych związanych ze sprawą Prokuratura Europejska nie może tworzyć żadnych innych zautomatyzowanych plików danych niż zautomatyzowany system zarządzania sprawami lub akta tymczasowe.

Artykuł 23

Funkcjonowanie akt tymczasowych i indeksu

1. Prokuratura Europejska otwiera akta tymczasowe w przypadku każdej sprawy, w odniesieniu do której przekazano jej informacje, o ile przekazanie informacji odbyło się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi mającymi zastosowanie instrumentami prawnymi. Prokuratura Europejska ponosi odpowiedzialność za prowadzenie akt tymczasowych, które otworzyła.
2. Prokuratura Europejska decyduje w poszczególnych przypadkach, czy akta tymczasowe powinny mieć charakter poufny, czy też należy udostępnić je w całości lub części członkom jej personelu, jeżeli jest to konieczne, aby mogli oni wykonywać swoje zadania.
3. Prokuratura Europejska decyduje, które informacje odnoszące się do akt tymczasowych należy umieścić w indeksie. O ile Prokurator Europejski nie postanowi inaczej, informacji zarejestrowanych i podlegających weryfikacji zgodnie z art. 15 ust. 4 nie umieszcza się w indeksie.

Artykuł 24

Dostęp do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami

Jeżeli delegowani prokuratorzy europejscy oraz ich personel są podłączeni do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami, mogą mieć dostęp wyłącznie do:

- a) indeksu, chyba że wyraźnie zabroniono takiego dostępu;
- b) akt tymczasowych otwartych przez Prokuraturę Europejską związanych z dochodzeniami lub postępowaniami prowadzonymi w ich państwie członkowskim;
- c) akt tymczasowych otwartych przez Prokuraturę Europejską związanych z dochodzeniami lub postępowaniami karnymi prowadzonymi w innym państwie członkowskim w zakresie, w jakim odnoszą się one do dochodzeń lub postępowań karnych prowadzonych w ich państwie członkowskim.

SEKCJA 3

CZYNNOŚCI DOCHODZENIOWE

Artykuł 25

Kompetencje Prokuratury Europejskiej do prowadzenia dochodzeń

1. Do celów dochodzeń i postępowań karnych prowadzonych przez Prokuraturę Europejską terytorium państw członkowskich Unii uznaje się za jednolitą przestrzeń prawną, w ramach której Prokuratura Europejska może wykonywać swoje kompetencje.
2. Jeżeli Prokuratura Europejska postanawia wykonywać swoje kompetencje w odniesieniu do przestępstwa, które zostało popełnione częściowo lub w całości poza terytorium państw członkowskich przez jednego z obywateli tych państw, przez członków personelu Unii lub

członków instytucji, wówczas zwraca się ona o pomoc w nawiązaniu współpracy z danym państwem trzecim na podstawie instrumentów i procedur, o których mowa w art. 59.

Artykuł 26

Czynności dochodzeniowe

1. Przy wykonywaniu swoich kompetencji Prokuratura Europejska jest upoważniona do żądania lub zlecenia wykonania następujących czynności dochodzeniowych:
 - a) przeszukiwania wszelkich pomieszczeń, gruntów, środków transportu, mieszkań prywatnych, odzieży i wszelkiej innej własności osobistej lub systemu komputerowego;
 - b) uzyskiwania dostępu do każdego istotnego przedmiotu lub dokumentu lub też przechowywanych danych komputerowych, w tym danych o ruchu i danych dotyczących rachunków bankowych, zakodowanych lub zdekodowanych, w oryginale lub w jakiejś innej określonej postaci;
 - c) plombowania pomieszczeń i środków transportu oraz zamrażania danych w celu zachowania ich integralności, tak aby zapobiec utracie lub zanieczyszczeniu dowodów lub zapewnić możliwość konfiskaty;
 - d) zatrzymywania narzędzi lub dochodów z przestępstwa, w tym zamrażania aktywów, jeżeli oczekuje się, że zostaną one skonfiskowane przez sąd, oraz jeżeli istnieje powód, by wierzyć, że właściciel, posiadacz lub administrator będzie dążył do udaremnienia wykonania wyroku nakazującego konfiskatę;
 - e) przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych, w tym wiadomości e-mail, skierowanych do podejrzanego i wychodzących od podejrzanego na wszelkich połączeniach telekomunikacyjnych, z jakich korzysta podejrzany;
 - f) prowadzenia nadzoru w czasie rzeczywistym nad przekazami telekomunikacyjnymi poprzez nakazanie natychmiastowego przekazania danych o ruchu telekomunikacyjnym w celu zlokalizowania podejrzanego oraz zidentyfikowania osób, które się z nim kontaktowały w określonym momencie;
 - g) monitorowania transakcji finansowych poprzez nakazanie każdej instytucji finansowej lub kredytowej, aby informowała Prokuraturę Europejską w czasie rzeczywistym o wszelkich transakcjach finansowych zrealizowanych za pośrednictwem określonego rachunku posiadanego lub kontrolowanego przez podejrzanego lub wszelkich innych rachunków, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że są wykorzystywane w związku z przestępstwem;
 - h) zamrażania przyszłych transakcji finansowych poprzez nakazanie każdej instytucji finansowej lub kredytowej, aby powstrzymała się od realizowania jakichkolwiek transakcji finansowych dotyczących określonego rachunku lub rachunków posiadanych lub kontrolowanych przez podejrzanego;
 - i) podejmowania działań nadzorczych w miejscach niepublicznych poprzez nakazanie niejawnego nadzoru wideo i audio miejsc niepublicznych, z wyłączeniem nadzoru wideo mieszkań prywatnych, oraz rejestrowanie ich wyników;
 - j) prowadzenia dochodzeń tajnych poprzez nakazanie urzędnikowi, aby działał w sposób niejawny lub z wykorzystaniem fałszywej tożsamości;
 - k) wzywania podejrzanych i świadków, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że mogą oni dostarczyć informacji przydatnych do celów dochodzenia;

- l) podejmowania czynności identyfikacyjnych poprzez nakazanie fotografowania, tworzenia zapisu wizualnego osób oraz pobierania identyfikatorów biometrycznych od osób;
 - m) zatrzymywania przedmiotów niezbędnych jako dowody;
 - n) uzyskiwania dostępu do pomieszczeń i pobierania próbek towarów;
 - o) przeprowadzania inspekcji środków transportu, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że transportowane są towary związane z dochodzeniem;
 - p) podejmowania działań w celu śledzenia i kontrolowania osób, tak aby ustalić miejsce pobytu danej osoby;
 - q) śledzenia i lokalizowania wszelkich obiektów za pomocą środków technicznych, w tym kontrolowanych dostaw towarów i kontrolowanych transakcji finansowych;
 - r) monitorowania podejrzanego i osób trzecich w miejscach publicznych;
 - s) uzyskiwania dostępu do krajowych lub europejskich rejestrów publicznych oraz rejestrów prowadzonych w interesie publicznym przez jednostki prywatne;
 - t) przesłuchiwanie podejrzanych i świadków;
 - u) wyznaczania ekspertów, z urzędu lub na wniosek podejrzanego, jeżeli wymagana jest wiedza specjalistyczna.
2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, w ramach dochodzeń i postępowań karnych prowadzonych przez Prokuraturę Europejską. Czynności takie podlegają warunkom przewidzianym w niniejszym artykule oraz określonym w prawie krajowym. Czynności dochodzeniowe inne niż te, o których mowa w ust. 1, może nakazać lub zlecić wyłącznie Prokuratura Europejska, jeżeli są one dostępne zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym mają zostać przeprowadzone.
 3. Poszczególnych czynności dochodzeniowych, o których mowa w ust. 1, nie można nakazać bez uzasadnionych podstaw ani jeśli mniej inwazyjne środki pozwalają osiągnąć ten sam cel.
 4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby czynności dochodzeniowe, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j), podlegały zatwierdzeniu przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego, w którym mają zostać przeprowadzone.
 5. Czynności dochodzeniowe, o których mowa w ust. 1 lit. k)–u), podlegają zgodzie organu sądowego, jeżeli wymaga tego prawo krajowe państwa członkowskiego, w którym mają zostać przeprowadzone.
 6. Jeżeli warunki określone w niniejszym artykule oraz warunki mające zastosowanie na podstawie prawa krajowego w odniesieniu do wyrażania zgody na czynność będącą przedmiotem wniosku są spełnione, właściwy organ sądowy w ciągu 48 godzin udziela zgody w drodze pisemnej i uzasadnionej decyzji.
 7. Prokuratura Europejska może złożyć do właściwego organu sądowego wniosek o aresztowanie lub tymczasowe aresztowanie podejrzanego zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA 4

ZAKOŃCZENIE DOCHODZENIA I UPRAWNIENIA DO PRZEPROWADZANIA POSTĘPOWANIA

Artykuł 27

Postępowanie przed sądami krajowymi

1. Prokurator Europejski oraz delegowani prokuratorzy europejscy mają takie same uprawnienia, jak prokuratorzy krajowi w zakresie prowadzenia postępowania i wnoszenia sprawy do sądu, w szczególności uprawnienie do stawiania zarzutów, uczestniczenia w gromadzeniu dowodów oraz egzekwowania dostępnych środków odwoławczych.
2. W przypadku gdy właściwy delegowany prokurator europejski uzna dochodzenie za zakończone, przedkłada streszczenie sprawy wraz projektem aktu oskarżenia oraz wykazem dowodów do wglądu Prokuratorowi Europejskiemu. Jeżeli Prokurator Europejski nie zaleci umorzenia sprawy na podstawie art. 28, poleca delegowanemu prokuratorowi europejskiemu wniesienie sprawy do właściwego sądu krajowego wraz z aktem oskarżenia lub przekazanie jej ponownie do objęcia dalszymi czynnościami dochodzeniowymi. Prokurator Europejski może również samodzielnie wnieść sprawę do właściwego sądu krajowego.
3. Akt oskarżenia wniesiony do właściwego sądu krajowego zawiera wykaz dowodów, które zostaną wykorzystane w trakcie procesu.
4. Prokurator krajowy, w ścisłym porozumieniu z delegowanym prokuratorem europejskim wnoszącym sprawę oraz mając na względzie należyte wymierzenie sprawiedliwości, wybiera jurysdykcję, w której odbędzie się proces, i określa właściwy sąd krajowy, uwzględniając następujące kryteria:
 - a) miejsce, w którym popełniono przestępstwo lub, w przypadku kilku przestępstw, w którym popełniono większość przestępstw;
 - b) miejsce zwykłego pobytu podejrzanego;
 - c) miejsce, w którym znajduje się dowód;
 - d) miejsce zwykłego pobytu bezpośrednich ofiar.
5. Jeżeli jest to konieczne do celów odzyskania środków, administracyjnych działań następczych lub monitorowania, Prokurator Europejski powiadamia właściwe organy krajowe, osoby zainteresowane i stosowne instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii o akcie oskarżenia.

Artykuł 28

Umorzenie sprawy

1. Prokurator Europejski umarza sprawę, jeżeli postępowanie stało się niemożliwe ze względu na którąkolwiek z następujących przyczyn:
 - a) śmierć podejrzanego;
 - b) czyn będący przedmiotem dochodzenia nie stanowi przestępstwa;
 - c) amnestia lub immunitet przyznany podejrzanemu;
 - d) wygaśnięcie krajowych przepisów dotyczących przedawnień w zakresie postępowania;
 - e) podejrzany został już prawomocnie uniewinniony lub skazany na podstawie tych samych faktów na terytorium Unii lub sprawę rozpatrzono zgodnie z art. 29.

2. Prokurator Europejski może umorzyć sprawę na podstawie którejkolwiek z następujących przyczyn:
 - a) przestępstwo stanowi drobne wykroczenie według prawa krajowego wdrażającego *dyrektywę 2013/XX/UE w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego*;
 - b) brak odpowiednich dowodów.
3. Prokuratura Europejska może przekazywać umorzone przez siebie sprawy OLAF lub właściwym krajowym organom administracyjnym lub sądowym do celów odzyskania środków, podjęcia innych administracyjnych działań następczych lub monitorowania.
4. W przypadku gdy dochodzenie wszczęto na podstawie informacji przedłożonych przez poszkodowaną stronę, Prokuratura Europejska powiadamia o tym przedmiotową stronę.

Artykuł 29

Transakcja

1. Jeżeli sprawy nie umorzono i jeżeli będzie to leżało w interesie należytego wymierzenia sprawiedliwości, Prokuratura Europejska może zaproponować podejrzanemu, po naprawieniu szkody, uiszczenie jednorazowej grzywny, której zapłata będzie się wiązała z ostatecznym umorzeniem sprawy (transakcja). Jeżeli podejrzany się zgodzi, dokonuje płatności jednorazowej grzywny na rzecz Unii.
2. Prokuratura Europejska nadzoruje pobór kwoty finansowej, której dotyczy transakcja.
3. Jeżeli podejrzany wyrazi zgodę na transakcję i dokona płatności, Prokurator Europejski ostatecznie umarza sprawę i oficjalnie powiadamia o tym właściwe krajowe organy ścigania i organy sądowe oraz stosowne instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii.
4. Umorzenie, o którym mowa w ust. 3, nie podlega kontroli sądowej.

SEKCJA 5 DOPUSZCZALNOŚĆ DOWODÓW

Artykuł 30

Dopuszczalność dowodów

1. Dowody przedstawione przez Prokuraturę Europejską w sądzie pierwszej instancji są dopuszczane w procesie sądowym bez przeprowadzania walidacji ani podobnej procedury prawnej, nawet jeśli w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym zlokalizowany jest sąd, przewidziano inne przepisy dotyczące gromadzenia lub przedstawiania takich dowodów, w przypadku gdy sąd uzna, że ich dopuszczenie nie wpłynie negatywnie na uczciwość postępowania lub prawo do obrony zapisane w art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Dopuszczenie dowodów nie narusza kompetencji sądów krajowych w zakresie swobodnej oceny dowodów przedstawionych przez Prokuraturę Europejską.

SEKCJA 6 KONFISKATA

Artykuł 31

Rozporządzanie skonfiskowanym mieniem

W przypadku gdy na wniosek Prokuratury Europejskiej właściwy sąd krajowy w drodze prawomocnego orzeczenia podejmie decyzję o skonfiskowaniu wszelkiego mienia związanego z przestępstwem lub dochodów pochodzących z przestępstwa wchodzącego w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, wartość pieniężna takiego mienia lub dochodów zostaje przekazana do budżetu Unii w zakresie niezbędnym do zrekompensowania szkody wyrządzonej Unii.

ROZDZIAŁ IV GWARANCJE PROCEDURALNE

Artykuł 32

Zakres praw podejrzanych i oskarżonych oraz innych zaangażowanych osób

1. Działania Prokuratury Europejskiej prowadzone są z pełnym poszanowaniem praw podejrzanych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawa do rzetelnego procesu sądowego i prawa do obrony.
2. Każdemu podejrzanemu i oskarżonemu zaangażowanemu w postępowanie Prokuratury Europejskiej przysługują co najmniej następujące prawa procesowe, ponieważ są one przewidziane w przepisach Unii oraz w prawie krajowym państwa członkowskiego:
 - a) prawo do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego przewidziane w dyrektywie 2010/64/UE Parlamentu Europejskiego i Rady,
 - b) prawo do informacji i dostępu do akt sprawy przewidziane w dyrektywie 2012/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady,
 - c) prawo dostępu do adwokata oraz prawo do komunikowania się z osobami trzecimi i powiadomienia ich w przypadku zatrzymania przewidziane w [dyrektywie 2013/xx/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia xx xxxx 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym oraz prawa do powiadomienia osoby trzeciej o zatrzymaniu],
 - d) prawo do odmowy składania wyjaśnień i prawo do domniemania niewinności,
 - e) prawo do pomocy prawnej,
 - f) prawo do przedstawiania dowodów, wyznaczania ekspertów i przesłuchiwanie świadków.
3. Podejrzany i oskarżony przysługują prawa wymienione w ust. 2 od momentu, od którego są podejrzani o popełnienie przestępstwa. Po przyjęciu aktu oskarżenia przez właściwy sąd krajowy prawa procesowe podejrzanego i oskarżonego opierają się na krajowym systemie mającym zastosowanie w danej sprawie.
4. Prawa wymienione w ust. 2 mają również zastosowanie do każdej osoby innej niż podejrzany lub oskarżony, która jest przesłuchiwana przez Prokuraturę Europejską, jeżeli w trakcie przesłuchania lub rozprawy staje się ona podejrzana o popełnienie przestępstwa.

5. Nie naruszając praw przewidzianych w niniejszym rozdziale, podejrzanym i oskarżonym oraz innym osobom zaangażowanym w postępowanie Prokuratury Europejskiej przysługują wszystkie prawa procesowe dostępne na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego.

Artykuł 33

Prawo do odmowy składania wyjaśnień i prawo do domniemania niewinności

1. Podejrzanym i oskarżonym zaangażowanym w postępowanie Prokuratury Europejskiej ma prawo, zgodnie z prawem krajowym, do odmowy składania wyjaśnień w trakcie przesłuchania w odniesieniu do przestępstw, o których popełnienie jest podejrzewany, oraz otrzymuje informacje, że nie jest zobowiązany do oskarżenia samego siebie.
2. Podejrzanego i oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki jego wina nie zostanie stwierdzona zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 34

Prawo do pomocy prawnej

Każdy podejrzanym lub oskarżonym o przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej ma prawo, zgodnie z prawem krajowym, do otrzymania bezpłatnej lub częściowo odpłatnej pomocy prawnej od organów krajowych, jeżeli nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów obrony.

Artykuł 35

Prawa dotyczące dowodów

1. Zgodnie z prawem krajowym podejrzanym i oskarżonym mają prawo do przedstawienia dowodów do rozpatrzenia przez Prokuraturę Europejską.
2. Zgodnie z prawem krajowym podejrzanym i oskarżonym mają prawo do zwrócenia się do Prokuratury Europejskiej o zgromadzenie wszelkich dowodów mających znaczenie dla dochodzenia, w tym o wyznaczenie ekspertów i przesłuchanie świadków.

ROZDZIAŁ V KONTROLA SĄDOWA

Artykuł 36

Kontrola sądowa

1. W przypadku gdy Prokuratura Europejska podejmuje czynności procesowe przy wypełnianiu swojej funkcji, wówczas do celów kontroli sądowej uznawana jest za organ krajowy.
2. Jeżeli przepisy prawa krajowego uznaje się za mające zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia, wówczas takich przepisów nie uznaje się za przepisy prawa Unii w rozumieniu art. 267 Traktatu.

ROZDZIAŁ VI OCHRONA DANYCH

Artykuł 37

Przetwarzanie danych osobowych

1. Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Prokuratura Europejska może przetwarzać w sposób zautomatyzowany lub w ręcznie uporządkowanych katalogach wyłącznie dane osobowe wymienione w pkt 1 załącznika dotyczące osób, które zgodnie z prawodawstwem krajowym zainteresowanych państw członkowskich są podejrzane o popełnienie lub udział w popełnieniu przestępstwa, w odniesieniu do którego Prokuratura Europejska jest uprawniona do działania, lub które zostały skazane za popełnienie takiego przestępstwa, w następujących celach:
 - prowadzenia dochodzeń i postępowań karnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - wymiany informacji z właściwymi organami państw członkowskich i innymi organami Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - współpracy z państwami trzecimi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Prokuratura Europejska może przetwarzać tylko dane osobowe wymienione w pkt 2 załącznika dotyczące osób, które zgodnie z prawodawstwem krajowym zainteresowanych państw członkowskich uważane są za świadków lub ofiary w ramach dochodzenia lub ścigania dotyczącego co najmniej jednego rodzaju przestępstw wchodzącego w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, bądź osób poniżej 18. roku życia. Przetwarzanie takich danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest to absolutnie niezbędne do celów wymienionych w ust. 1.
3. W wyjątkowych przypadkach Prokuratura Europejska może także przez ograniczony okres, który nie przekracza czasu niezbędnego do zamknięcia sprawy, w związku z którą przetwarzane są dane, przetwarzać dane osobowe inne niż dane, o których mowa w ust. 1 i 2, odnoszące się do okoliczności przestępstwa, gdy dotyczą one bezpośrednio i stanowią część trwających dochodzeń prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, oraz jeżeli przetwarzanie tych danych jest absolutnie niezbędne do celów określonych w ust. 1, pod warunkiem że przetwarzanie tych konkretnych danych jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Inspektor ochrony danych, o którym mowa w art. 41, jest niezwłocznie informowany o zastosowaniu niniejszego ustępu.
4. Dane osobowe, przetwarzane przy pomocy środków automatycznych lub innych, ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, religijne lub filozoficzne, przynależność do związku zawodowego oraz dane dotyczące zdrowia lub życia seksualnego mogą być przetwarzane przez Prokuraturę Europejską jedynie wtedy, gdy są one absolutnie niezbędne do celów prowadzonych przez nią dochodzeń oraz jeśli uzupełniają one inne dane osobowe już przetwarzane. Inspektor ochrony danych jest niezwłocznie informowany o zastosowaniu niniejszego ustępu. Wyżej wymienione dane nie mogą być przetwarzane w indeksie określonym w art. 22 ust. 4. W przypadku gdy odnośne dane dotyczą świadków lub ofiar w rozumieniu ust. 2, decyzja o przetworzeniu tych danych podejmowana jest przez Prokuratora Europejskiego.
5. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Prokuraturę Europejską w kontekście jej działalności. Niniejsze rozporządzenie

doprecyzowuje i uzupełnia rozporządzenie (WE) nr 45/2001 w zakresie, w jakim dotyczy ono operacyjnych danych osobowych.

Artykuł 38

Terminy przechowywania danych osobowych

1. Dane osobowe przetwarzane przez Prokuraturę Europejską nie mogą być przechowywane po terminie, który spośród poniższych terminów wypada najwcześniej:
 - a) terminie, po którym zakazane jest prowadzenie dochodzenia na mocy przepisów o okresie przedawnienia obowiązujących we wszystkich państwach członkowskich, których dotyczy dochodzenie i ściganie;
 - b) terminie, w którym dana osoba została uniewinniona, a orzeczenie sądowe zakończyło postępowanie w sprawie ;
 - c) terminie trzech lat do dnia, z którym orzeczenie sądowe ostatniego z państw członkowskich, których dotyczy dochodzenie lub ściganie, zakończyło postępowanie w sprawie;
 - d) terminie, w którym Prokuratura Europejska stwierdziła, że dalsze prowadzenie przez nią dochodzenia lub ścigania nie jest konieczne.
2. Przestrzeganie terminów przechowywania, o których mowa w ust. 1, jest stale sprawdzane przy pomocy właściwych środków automatycznego przetwarzania. Pomimo to sprawdzanie celowości przechowywania danych powinno odbywać się co trzy lata od ich wprowadzenia. Jeżeli dane dotyczące osób, o których mowa w załączniku, są przechowywane przez okres dłuższy niż pięć lat, informuje się o tym Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
3. Po upływie jednego z terminów przechowywania, o których mowa w ust. 1, Prokuratura Europejska dokonuje przeglądu celowości dłuższego przechowywania danych do celów wykonywania jej zadań i może zdecydować na zasadzie odstępstwa o przechowywaniu takich danych do czasu następnego przeglądu. Powody dalszego przechowywania należy uzasadnić i zarejestrować. W przypadku braku decyzji o dalszym przechowywaniu danych osobowych przedmiotowe dane są automatycznie usuwane po upływie trzech lat.
4. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 dane przechowywano po terminach, o których mowa w ust. 1, Europejski Inspektor Ochrony Danych dokonuje przeglądu celowości przechowywania odnośnych danych co trzy lata.
5. W przypadku istnienia akt zawierających niezautomatyzowane i nieustrukturyzowane dane po upływie terminu przechowywania ostatniej pozycji zautomatyzowanych danych w tych aktach wszystkie dokumenty z odnośnych akt i ich kopie podlegają zniszczeniu.

Artykuł 39

Rejestrowanie i dokumentowanie

1. Na potrzeby weryfikacji zgodności przetwarzania danych z prawem, samodzielnego monitorowania i zapewniania odpowiedniej integralności i bezpieczeństwa danych Prokuratura Europejska prowadzi rejestr wszelkiego gromadzenia, przekształcania, ujawniania, łączenia lub usuwania danych osobowych wykorzystywanych w celach operacyjnych oraz dostępu do nich. Takie rejestry lub dokumentacja są usuwane po 18 miesiącach, chyba że dane są wciąż potrzebne do trwających kontroli.

2. Rejestry lub dokumentacja sporządzone na mocy ust. 1 są udostępniane Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych na jego wniosek. Europejski Inspektor Ochrony Danych wykorzystuje te informacje wyłącznie w celu kontroli ochrony danych, zapewniając odpowiednie przetwarzanie danych, jak również integralność i bezpieczeństwo danych.

Artykuł 40

Udzielenie dostępu do danych osobowych

Tylko Prokurator Europejski, delegowani prokuratorzy europejscy i upoważnieni członkowie ich personelu mogą, w celu wykonywania swoich zadań i z zachowaniem ograniczeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, mieć dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez Prokuraturę Europejską na potrzeby jej zadań operacyjnych.

Artykuł 41

Inspektor ochrony danych

1. Prokurator Europejski mianuje inspektora ochrony danych zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
2. W ramach wykonywania obowiązków określonych w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 inspektor ochrony danych:
 - a) zapewnia prowadzenie pisemnego rejestru przekazywanych danych osobowych;
 - b) współpracuje z personelem Prokuratury Europejskiej odpowiedzialnym za procedury, szkolenia i doradztwo w zakresie przetwarzania danych;
 - c) przygotowuje roczne sprawozdanie i przekazuje je Prokuratorowi Europejskiemu oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.
3. W ramach wykonywania swoich zadań inspektor ochrony danych ma dostęp do wszystkich danych przetwarzanych przez Prokuraturę Europejską i do wszystkich pomieszczeń Prokuratury Europejskiej.
4. Pracownicy Prokuratury Europejskiej pomagający inspektorowi ochrony danych w wykonywaniu jego obowiązków mają dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez Prokuraturę oraz do jej pomieszczeń w zakresie niezbędnym do realizacji swoich zadań.
5. Jeżeli inspektor ochrony danych uzna, że przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 lub niniejszego rozporządzenia dotyczące przetwarzania danych osobowych nie są przestrzegane, informuje o tym Prokuratora Europejskiego i wzywa go do usunięcia tego naruszenia w określonym terminie. Jeżeli Prokurator Europejski nie usunie w określonym terminie naruszenia związanego z przetwarzaniem danych, inspektor ochrony danych przekazuje sprawę Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.
6. Prokurator Europejski przyjmuje przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 24 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 42

Warunki korzystania z prawa dostępu

1. Każda osoba, której dane dotyczą, może skorzystać z prawa dostępu do danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001, w szczególności z jego art. 13.

2. W przypadku gdy prawo dostępu jest ograniczone zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, Prokuratura Europejska informuje o tym fakcie na piśmie osobę, której dane dotyczą, zgodnie z art. 20 ust. 3. Informacja o głównych przesłankach stosowania ograniczenia może zostać pominięta, jeżeli udzielenie takiej informacji pozbawiłoby sensu przedmiotowe ograniczenie. Osoba, której dane dotyczą, jest informowana przynajmniej o przeprowadzeniu wszystkich niezbędnych weryfikacji przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
3. Prokuratura Europejska dokumentuje powody pominięcia przekazania informacji o głównych przesłankach, na jakich opiera się ograniczenie, o którym mowa w ust. 2.
4. Jeżeli, stosując art. 46 i 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, Europejski Inspektor Ochrony Danych kontroluje zgodność przetwarzania danych przez Prokuraturę Europejską z prawem, informuje osobę, której dane dotyczą, przynajmniej o przeprowadzeniu wszystkich niezbędnych weryfikacji przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Artykuł 43

Prawo do poprawienia danych i ich usunięcia oraz ograniczenia przetwarzania danych

1. Jeśli dane osobowe przetwarzane przez Prokuraturę Europejską należy poprawić lub usunąć lub ich przetwarzanie należy ograniczyć zgodnie z art. 14, 15 lub 16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, Prokuratura Europejska koryguje lub usuwa takie dane bądź ogranicza ich przetwarzanie.
2. W przypadkach, o których mowa w art. 14, 15 lub 16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, bezzwłocznie powiadamia się wszystkich odbiorców takich danych zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Następnie w sposób zgodny z mającymi do nich zastosowanie przepisami odbiorcy poprawiają lub usuwają wymienione dane bądź ograniczają przetwarzanie tych danych w swoich systemach.
3. Prokuratura Europejska powiadamia osobę, której dane dotyczą, na piśmie i bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o poprawieniu lub usunięciu odnoszących się do niej danych lub o ograniczeniu ich przetwarzania.
4. Prokuratura Europejska informuje na piśmie osobę, której dane dotyczą, o wszelkich odmowach poprawienia lub usunięcia danych bądź ograniczenia przetwarzania danych oraz o możliwości złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i zastosowania sądowych środków odwoławczych.

Artykuł 44

Odpowiedzialność w sprawach dotyczących ochrony danych

1. Prokuratura Europejska przetwarza dane osobowe w taki sposób, by można było ustalić, który organ dostarczył dane lub skąd uzyskano dane osobowe.
2. Odpowiedzialność za zgodność z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz z niniejszym rozporządzeniem spoczywa na Prokuratorze Europejskim. Odpowiedzialność za zgodność z prawem przekazu danych osobowych dostarczonych Prokuraturze Europejskiej spoczywa na podmiocie przekazującym dane osobowe oraz na Prokuraturze Europejskiej w odniesieniu do danych osobowych dostarczanych przez nią państwu członkowskiemu, organom Unii, państwom trzecim lub organizacjom.
3. Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia Prokuratura Europejska jest odpowiedzialna za wszystkie dane, które przetwarza.

Artykuł 45

Współpraca między Europejskim Inspektorem Ochrony Danych a krajowymi organami ochrony danych

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych działa w ścisłej współpracy z krajowymi organami właściwymi w zakresie nadzoru ochrony danych w konkretnych kwestiach wymagających krajowego zaangażowania, zwłaszcza jeżeli Europejski Inspektor Ochrony Danych lub krajowy organ właściwy w zakresie nadzoru ochrony danych stwierdzi znaczące rozbieżności między praktykami państw członkowskich lub potencjalnie niezgodne z prawem przekazanie przy wykorzystaniu kanałów komunikacji Prokuratury Europejskiej, lub w kontekście kwestii podniesionych przez co najmniej jeden krajowy organ nadzorczy w sprawie wykonania i interpretacji niniejszego rozporządzenia.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Europejski Inspektor Ochrony Danych i krajowe organy właściwe w zakresie nadzoru ochrony danych, działając w zakresie swoich odpowiednich kompetencji, mogą wymieniać się odpowiednimi informacjami, pomagać sobie w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, badać trudności w interpretacji lub stosowaniu niniejszego rozporządzenia, analizować problemy związane z przeprowadzaniem niezależnego nadzoru lub korzystaniem z praw przez osoby, których dane dotyczą, sporządzać zharmonizowane wnioski dotyczące wspólnych rozwiązań wszelkich problemów oraz promować wiedzę na temat praw do ochrony danych, zależnie od potrzeb.
3. W razie potrzeby krajowe organy nadzorcze spotykają się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych do celów określonych w niniejszym artykule. Koszty takich spotkań ponosi Europejski Inspektor Ochrony Danych, który zajmuje się też ich obsługą. Podczas pierwszego spotkania przyjęty zostaje regulamin wewnętrzny. Dalsze metody pracy opracowywane są wspólnie, zależnie od potrzeb.

Artykuł 46

Prawo do złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

1. Jeżeli skarga wniesiona na podstawie art. 32 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 przez osobę, której dane dotyczą, ma związek z decyzją, o której mowa w art. 43, Europejski Inspektor Ochrony Danych zasięga opinii krajowych organów nadzorczych lub właściwego organu sądowego w państwie członkowskim, które było źródłem danych, lub bezpośrednio w zainteresowanym państwie członkowskim. Decyzja Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, która może obejmować nawet odmowę przekazania jakichkolwiek informacji, jest podejmowana w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzorczym lub właściwym organem sądowym.
2. Jeżeli skarga dotyczy przetwarzania danych dostarczonych Prokuraturze Europejskiej przez organy Unii, państwa trzecie, organizacje lub strony prywatne, Europejski Inspektor Ochrony Danych dopilnowuje, aby Prokuratura Europejska przeprowadziła niezbędne kontrole.

Artykuł 47

Odpowiedzialność za nieuprawnione lub niewłaściwe przetwarzanie danych

1. Zgodnie z art. 340 Traktatu Prokuratura Europejska odpowiada za wszelkie szkody wyrządzone osobom fizycznym, wynikające z prowadzonego przez nią nieuprawnionego lub niewłaściwego przetwarzania danych.

2. Skargi przeciwko Prokuraturze Europejskiej dotyczące odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, rozstrzyga Trybunał Sprawiedliwości zgodnie z art. 268 Traktatu.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY FINANSOWE I PRZEPISY DOTYCZĄCE PERSONELU

SEKCJA 1

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 48

Podmioty działań finansowych

1. Prokuratura Europejska jest odpowiedzialna za podejmowanie decyzji w kwestiach finansowych i budżetowych.
2. Zastępca wyznaczony przez Prokuratora Europejskiego zgodnie z art. 6 ust. 3, jako urzędnik zatwierdzający, jest odpowiedzialny za wykonanie budżetu Prokuratury Europejskiej.

Artykuł 49

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej jest przygotowywany na każdy rok budżetowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym i jest wykazywany w budżecie Prokuratury Europejskiej.
2. Budżet Prokuratury Europejskiej jest zrównoważony pod względem dochodów i wydatków.
3. Niezależnie od innych zasobów dochody Prokuratury Europejskiej obejmują:
 - a) wkład Unii zapisany w budżecie ogólnym Unii;
 - b) należności za publikacje i wszelkie usługi świadczone przez Prokuraturę Europejską.
4. Wydatki Prokuratury Europejskiej obejmują wynagrodzenia personelu, wydatki administracyjne i wydatki na infrastrukturę oraz koszty operacyjne.
5. Jeżeli delegowani prokuratorzy europejscy prowadzą czynności w ramach zadań Prokuratury Europejskiej, odpowiednie wydatki związane z takimi czynnościami uznaje się za wydatki operacyjne.

Artykuł 50

Ustanowienie budżetu

1. Każdego roku zastępca Prokuratora Europejskiego, o którym mowa w art. 48, sporządza wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej na kolejny rok budżetowy. Na podstawie tego projektu Prokurator Europejski opracowuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej na kolejny rok budżetowy.
2. Wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej zostaje przesłany Komisji najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku. Do dnia 31 marca Prokurator Europejski przesyła Komisji ostateczny projekt preliminarza obejmujący projekt planu zatrudnienia.

3. Komisja przesyła preliminarz Parlamentowi Europejskiemu i Radzie („władza budżetowa”) wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
4. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunki, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwoty wkładu, jaki ma być opłacony z budżetu ogólnego, i przedstawia je władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 Traktatu.
5. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład dla Prokuratury Europejskiej.
6. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia Prokuratury Europejskiej.
7. Prokurator Europejski przyjmuje budżet Prokuratury Europejskiej. Budżet staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W razie potrzeby budżet jest odpowiednio dostosowywany.
8. W odniesieniu do wszelkich przedsięwzięć z zakresu nieruchomości, które mogą mieć znaczący wpływ na budżet, Prokuratura Europejska informuje Parlament Europejski i Radę tak szybko, jak to możliwe zgodnie z przepisami art. 203 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
9. Z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej, o której mowa w art. 203 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, Parlament Europejski i Rada rozpatrują propozycję przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości w terminie czterech tygodni od dnia, w którym obie instytucje otrzymały projekt. Przedsięwzięcie z zakresu nieruchomości uznaje się za zatwierdzone po upływie wspomnianego czterotygodniowego terminu, chyba że w tym terminie Parlament Europejski lub Rada podejmą decyzję przeciwną propozycji przedsięwzięcia. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada we wspomnianym czterotygodniowym terminie przedstawią należycie uzasadnione obawy, termin ten przedłuża się jednokrotnie o dwa tygodnie. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada podejmą decyzję przeciwną propozycji przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości, Prokuratura Europejska wycofuje swoją propozycję i może przedłożyć nową propozycję.
10. Prokuratura Europejska może finansować projekt nabycia budynku z wykorzystaniem pożyczki pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia przez władzę budżetową zgodnie z art. 203 ust. 8 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 51

Wykonanie budżetu

1. Zastępca Prokuratora Europejskiego, o którym mowa w art. 48, działający w charakterze urzędnika zatwierdzającego Prokuratury Europejskiej, wykonuje budżet Prokuratury Europejskiej na własną odpowiedzialność i w ramach ograniczeń zatwierdzonych w budżecie.
2. Każdego roku zastępca Prokuratora Europejskiego, o którym mowa w art. 48, przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje istotne z punktu widzenia wyników procedur oceny.

Artykuł 52

Prezentacja sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Księgowy Eurojustu działa w charakterze księgowego Prokuratury Europejskiej w zakresie wykonania jej budżetu. Zostają dokonane niezbędne ustalenia w celu uniknięcia jakiegokolwiek konfliktu interesów.

2. Do dnia 1 marca następującego po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Prokuratury Europejskiej przekazuje tymczasowe sprawozdanie finansowe księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
3. Prokuratura Europejska przesyła sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego.
4. Do dnia 31 marca następującego po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Komisji przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu tymczasowe sprawozdanie finansowe Prokuratury Europejskiej skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.
5. Zgodnie z art. 148 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 najpóźniej do dnia 1 czerwca następnego roku Trybunał Obrachunkowy przedstawia swoje uwagi na temat wstępnego sprawozdania finansowego Prokuratury Europejskiej.
6. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnego sprawozdania finansowego Prokuratury Europejskiej, zgodnie z przepisami art. 148 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, księgowy Prokuratury Europejskiej sporządza na własną odpowiedzialność końcowe sprawozdanie finansowe.
7. Do dnia 1 lipca następującego po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Prokuratury Europejskiej przekazuje końcowe sprawozdanie finansowe Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
8. Końcowe sprawozdanie Prokuratury Europejskiej zostaje opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada następnego roku.
9. Najpóźniej do dnia 30 września następnego roku zastępca Prokuratora Europejskiego, o którym mowa w art. 48, przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Jednocześnie odpowiedzi Prokuratury Europejskiej zostają przesłane Komisji.
10. Zastępca Prokuratora Europejskiego, o którym mowa w art. 48, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy zgodnie z art. 165 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
11. Do dnia 15 maja roku $n + 2$ Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, udziela zastępcy Prokuratora Europejskiego, o którym mowa w art. 48, absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy n .

Artykuł 53

Przepisy finansowe

Prokurator Europejski przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Prokuratury Europejskiej zgodnie z [rozporządzeniem nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich] oraz po konsultacjach z Komisją. Przepisy te nie odbiegają od [rozporządzenia nr 2343/2002], chyba że takie różnice są szczególnie wymagane do celów działań Prokuratury Europejskiej, a Komisja wcześniej wyraziła zgodę.

SEKCJA 2 PRZEPISY DOTYCZĄCE PERSONELU

Artykuł 54

Przepisy ogólne

1. Regulamin pracowniczy Unii Europejskiej⁹ i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej oraz przepisy przyjęte w drodze porozumienia między instytucjami Unii Europejskiej dotyczące wykonania tego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników mają zastosowanie do Prokuratora Europejskiego, zastępców i personelu Prokuratury Europejskiej, chyba że niniejsza sekcja stanowi inaczej.
2. Uprawnienia organu powołującego do zawierania umów o pracę z pracownikami Prokuratury Europejskiej wynikające z regulaminu pracowniczego oraz z warunków zatrudnienia innych pracowników posiada Prokurator Europejski.
3. Prokurator Europejski przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego i do warunków zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego. Prokurator Europejski przyjmuje również program dotyczący personelu jako element dokumentu programowego.
4. Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ma zastosowanie do Prokuratury Europejskiej i jej personelu.
5. Delegowani prokuratorzy europejscy są zatrudniani w charakterze specjalnych doradców zgodnie z art. 5, 123 i 124 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Właściwe organy krajowe ułatwiają wykonanie funkcji delegowanych prokuratorów europejskich wynikających z niniejszego rozporządzenia i powstrzymują się od podejmowania jakiegokolwiek działania lub jakiegokolwiek polityki, które mogą mieć niekorzystny wpływ na karierę zawodową i status delegowanych prokuratorów europejskich w prokuraturze krajowej. W szczególności właściwe organy krajowe zapewniają delegowanym prokuratorom europejskim zasoby i sprzęt niezbędne do wykonywania ich funkcji wynikających z niniejszego rozporządzenia, a także dopilnowują, aby delegowani prokuratorzy europejscy byli w pełni zintegrowani ze swoimi prokuraturami krajowymi.

Artykuł 55

Oddelegowani eksperci krajowi i pozostały personel

1. Prokuratura Europejska może korzystać z usług oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych osób niezatrudnionych przez Prokuraturę Europejską. Oddelegowani eksperci krajowi podlegają Prokuratorowi Europejskiemu w zakresie realizacji zadań związanych z funkcjami Prokuratury Europejskiej.
2. Prokurator Europejski przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Prokuratury Europejskiej oraz w razie potrzeby dalsze przepisy wykonawcze.

⁹ Rozporządzenie Rady nr 31 (EWG), 11 (EAEC) z dnia 18 grudnia 1961 r. ustanawiające Regulamin pracowniczy urzędników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz Warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. P 045 z 14.6.1962, s. 1385, zmienione w szczególności rozporządzeniem Rady nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1) z późniejszymi zmianami.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY DOTYCZĄCE STOSUNKÓW PROKURATURY EUROPEJSKIEJ Z JEJ PARTNERAMI

SEKCJA 1

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 56

Przepisy wspólne

1. W zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jej zadań, Prokuratura Europejska może ustanawiać i utrzymywać współpracę z organami lub agencjami Unii zgodnie z celami przedmiotowych organów lub agencji, z właściwymi organami państw trzecich, organizacjami międzynarodowymi i Międzynarodową Organizacją Policji Kryminalnej (Interpolem).
2. W zakresie, w jakim jest to istotne dla wykonywania jej zadań, Prokuratura Europejska może, zgodnie z art. 61, wymieniać wszystkie informacje, z wyjątkiem danych osobowych, bezpośrednio z jednostkami, o których mowa w ust. 1.
3. Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Prokuratura Europejska może otrzymywać i przetwarzać dane osobowe pochodzące od podmiotów, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do realizacji jej zadań, i z zastrzeżeniem przepisów sekcji 3.
4. Prokuratura Europejska przekazuje dane osobowe państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym i Interpolowi wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne w celu zapobiegania przestępstwom, które wchodzą w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, i zwalczania tych zjawisk zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
5. Dalsze przekazywanie osobom trzecim danych osobowych otrzymanych od Prokuratury Europejskiej przez państwa członkowskie, organy lub agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe lub Interpol jest zakazane, chyba że Prokuratura Europejska udzieliła na to wyraźnej zgody po rozważeniu okoliczności przedmiotowej sprawy, w odniesieniu do określonego celu, który nie jest niezgodny z celem, w którym dane zostały przekazane.

SEKCJA 2

STOSUNKI Z PARTNERAMI

Artykuł 57

Stosunki z Eurojustem

1. Prokuratura Europejska ustanawia i utrzymuje szczególne stosunki z Eurojustem oparte na ścisłej współpracy oraz określonych poniżej wzajemnych powiązaniach operacyjnych, administracyjnych i zarządczych.
2. W kwestiach operacyjnych Prokuratura Europejska może włączyć Eurojust w swoją działalność dotyczącą transgranicznych lub złożonych spraw:
 - a) dzieląc się informacjami, w tym danymi osobowymi, dotyczącymi jej dochodzeń, w szczególności, jeżeli ujawniają one elementy, które mogą wykroczać poza przedmiotowy lub terytorialny zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej;

- b) zwracając się do Eurojustu lub jego właściwych członków krajowych o udział w koordynowaniu określonych czynności dochodzeniowych dotyczących konkretnych aspektów, które mogą wykraczać poza przedmiotowy lub terytorialny zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej;
 - c) zwracając się do Eurojustu o ułatwienie osiągnięcia porozumienia między Prokuraturą Europejską a zainteresowanym państwem członkowskim lub zainteresowanymi państwami członkowskimi w sprawie kompetencji pomocniczych zgodnie z art. 13, bez uszczerbku dla ewentualnego rozstrzygnięcia przez organ sądowy zainteresowanego państwa członkowskiego właściwy do orzekania w danej sprawie;
 - d) zwracając się do Eurojustu lub jego właściwych członków krajowych o skorzystanie z uprawnień nadanych im w prawie unijnym lub krajowym w odniesieniu do określonych czynności dochodzeniowych, które mogą wykraczać poza przedmiotowy lub terytorialny zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej;
 - e) dzieląc się z Eurojustem lub jego właściwymi członkami krajowymi informacjami na temat decyzji dotyczących postępowania, o których mowa w art. 27, 28 i 29, przed ich przekazaniem Prokuratorowi Europejskiemu, w przypadku gdy może nastąpić naruszenie kompetencji Eurojustu oraz gdy to właściwe w świetle wcześniejszego zaangażowania Eurojustu w sprawę;
 - f) zwracając się do Eurojustu lub jego właściwych członków krajowych o wsparcie w przekazaniu jej decyzji lub wniosków o wzajemną pomoc prawną do państw będących członkami Eurojustu, które jednak nie uczestniczą w ustanowieniu Prokuratury Europejskiej, lub do państw trzecich oraz w wykonaniu przedmiotowych decyzji i wniosków w takich państwach.
3. Prokuratura Europejska ma dostęp do mechanizmu automatycznej kontroli krzyżowej danych w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami Eurojustu. Ilekroć zostanie stwierdzona zgodność między danymi wprowadzonymi do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami przez Prokuraturę Europejską a danymi wprowadzonymi przez Eurojust, fakt ten zostanie podany do wiadomości Eurojustu i Prokuratury Europejskiej, jak również państwa członkowskiego, które przekazało dane Eurojustowi. W przypadku danych przekazanych przez państwa trzecie Eurojust powiadomi takie państwo trzecie o stwierdzeniu zgodności wyłącznie za zgodą Prokuratury Europejskiej.
4. Współpraca nawiązana zgodnie z ust. 1 pociąga za sobą wymianę informacji, w tym danych osobowych. Wszelkie dane będące przedmiotem takiej wymiany są wykorzystywane wyłącznie w celach, do jakich zostały dostarczone. Jakikolwiek inne wykorzystanie danych jest dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim mieści się w mandacie organu otrzymującego przedmiotowe dane, i jest uzależnione od uprzedniej zgody organu, który dostarczył te dane.
5. Prokurator Europejski wyznacza pracowników uprawnionych do dostępu do wyników mechanizmu kontroli krzyżowej i informuje o tym Eurojust.
6. Prokuratura Europejska korzysta ze wsparcia i zasobów administracji Eurojustu. Szczegóły tego porozumienia reguluje się w ramach umowy. Eurojust świadczy następujące usługi na rzecz Prokuratury Europejskiej:
- a) wsparcie techniczne przy opracowywaniu budżetu rocznego, dokumentu programowego zawierającego program roczny i wieloletni oraz planu zarządzania;
 - b) wsparcie techniczne przy rekrutacji personelu i zarządzaniu karierą;

- c) usługi w zakresie bezpieczeństwa;
- d) usługi w zakresie technologii informatycznych;
- e) usługi w zakresie zarządzania finansami, księgowości i audytu;
- f) wszelkie inne usługi będące przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 58

Stosunki z instytucjami, agencjami i innymi organami Unii

1. Prokuratura Europejska rozwija szczególne stosunki z Europolem.
2. Współpraca ustanowiona zgodnie z ust. 1 obejmuje wymianę informacji, w tym danych osobowych. Wszelkie wymienione w ten sposób dane wykorzystuje się wyłącznie do celów, dla których zostały przekazane. Jakikolwiek inne zastosowanie danych jest dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim objęte jest ono mandatem podmiotu otrzymującego dane, oraz z zastrzeżeniem otrzymania wcześniejszej zgody podmiotu przekazującego dane.
3. Prokuratura Europejska współpracuje z Komisją, w tym z OLAF, do celów wypełniania obowiązków wynikających z art. 325 ust. 3 Traktatu. W tym celu zawierają one umowę określającą warunki współpracy.
4. Prokuratura Europejska nawiązuje i utrzymuje współpracę z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii.

Artykuł 59

Stosunki z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

1. Prokuratura Europejska może zawierać uzgodnienia robocze z jednostkami, o których mowa w art. 56 ust. 1. Tego rodzaju uzgodnienia robocze mogą w szczególności dotyczyć wymiany informacji strategicznych i delegowania urzędników łącznikowych do Prokuratury Europejskiej.
2. Prokuratura Europejska może ustanowić, w porozumieniu z właściwymi organami, punkty kontaktowe w państwach trzecich w celu ułatwienia współpracy.
3. Zgodnie z art. 218 Traktatu Komisja Europejska może przedstawiać Radzie wnioski w sprawie negocjowania umów z co najmniej jednym państwem trzecim dotyczących współpracy Prokuratury Europejskiej z właściwymi organami tych państw trzecich w zakresie pomocy prawnej w sprawach karnych i ekstradycji w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej.
4. Jeżeli chodzi o przestępstwa wchodzące w zakres przedmiotowy kompetencji Prokuratury Europejskiej, państwa członkowskie uznają Prokuratorę Europejską za właściwy organ do celów wykonania ich umów międzynarodowych dotyczących pomocy prawnej w sprawach karnych i ekstradycji albo, w razie potrzeby, zmieniają takie umowy międzynarodowe, tak aby zapewnić Prokuraturze Europejskiej możliwość wykonania jej funkcji wynikających z takich umów, w przypadku gdy podejmuje się ona tych zadań zgodnie z art. 75 ust. 2.

SEKCJA 3

PRZEKAZYWANIE DANYCH OSOBOWYCH

Artykuł 60

Przekazywanie danych osobowych organom lub agencjom Unii

Z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia Prokuratura Europejska może przekazywać dane osobowe bezpośrednio organom lub agencjom Unii w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jej zadań lub zadań organu lub agencji Unii będących odbiorcą danych.

Artykuł 61

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym

1. Prokuratura Europejska może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego, organizacji międzynarodowej lub Interpolowi w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jej zadań, wyłącznie na podstawie:
 - a) decyzji Komisji przyjętej zgodnie z [art. 25 i 31 dyrektywy 95/46/WE], uznającej, że dane państwo lub organizacja międzynarodowa lub sektor, w którym odbywa się przetwarzanie danych, w tym państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej zapewnia odpowiedni poziom ochrony (decyzja stwierdzająca odpowiedni poziom ochrony); lub
 - b) umowy międzynarodowej zawartej między Unią a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową na podstawie art. 218 Traktatu zakładającej odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

Takie operacje przekazywania nie wymagają żadnego dodatkowego zezwolenia.

Prokuratura Europejska może dokonywać uzgodnień roboczych w celu wykonania takich umów lub decyzji w sprawie odpowiedniego poziomu ochrony.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Prokurator Europejski może w poszczególnych przypadkach zatwierdzić przekazanie danych osobowych państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym lub Interpolowi, jeżeli:
 - a) przekazanie danych jest bezwzględnie konieczne do ochrony istotnych interesów Unii, w tym jej interesów finansowych, w ramach realizacji celów Prokuratury Europejskiej;
 - b) przekazanie danych jest bezwzględnie konieczne dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępczością lub terroryzmem;
 - c) przekazanie jest konieczne z innych powodów lub wymagane przez prawo z ważnych względów interesu publicznego Unii lub jej państw członkowskich, określonych w przepisach unijnych lub krajowych, bądź w celu ustanowienia, wykonania lub obrony tytułu prawnego; lub
 - d) przekazanie jest konieczne dla ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby.
3. Ponadto Prokurator Europejski w porozumieniu z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych może zatwierdzić zestaw przekazów zgodnie z lit. a)–d) powyżej, uwzględniając istnienie

zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych, na okres nieprzekraczający jednego roku, z możliwością odnowienia.

4. Europejski Inspektor Ochrony Danych jest informowany o przypadkach, w których zastosowano przepisy ust. 3.
5. Prokuratura Europejska może przekazywać administracyjne dane osobowe zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

ROZDZIAŁ IX PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 62

Status prawny i warunki działalności

1. W każdym państwie członkowskim Prokuraturze Europejskiej przysługuje możliwie najszersza zdolność prawna przyznawana osobom prawnym na podstawie ich prawa. Prokuratura Europejska może przede wszystkim nabywać i zbywać nieruchomości i ruchomości oraz występować jako strona w postępowaniu sądowym.
2. Niezbędne ustalenia dotyczące pomieszczeń przeznaczonych dla Prokuratury Europejskiej oraz obiektów udostępnionych przez przyjmujące państwo członkowskie wraz ze szczegółowymi przepisami mającymi zastosowanie w danym państwie członkowskim do Prokuratora Europejskiego, jego zastępców, personelu i członków ich rodzin określa się w umowie w sprawie siedziby zawartej między Prokuraturą Europejską a przyjmującym państwem członkowskim nie później niż [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Przyjmujące państwo członkowskie Prokuratury Europejskiej zapewnia możliwie najlepsze warunki dla zagwarantowania właściwego funkcjonowania Prokuratury Europejskiej, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej oraz odpowiednie połączenia transportowe.

Artykuł 63

Ustalenia językowe

1. Rozporządzenie nr 1¹⁰ ma zastosowanie do aktów przewidzianych w art. 7 i 72.
2. Usługi tłumaczeniowe niezbędne dla funkcjonowania Prokuratury Europejskiej świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 64

Poufność

1. Prokurator Europejski, jego zastępcy i personel oraz delegowani prokuratorzy europejscy i ich personel krajowy są zobowiązani do zachowania poufności w odniesieniu do wszelkich informacji, które uzyskali w toku wykonywania swoich zadań.
2. Obowiązek zachowania poufności stosuje się do wszystkich osób i wszystkich organów wezwanych do współpracy z Prokuraturą Europejską.

¹⁰ Dz.U. L 17 z 6.10.1958, s. 385.

3. Obowiązek zachowania poufności również pozostaje w mocy po zakończeniu kadencji, rozwiązaniu stosunku pracy lub zakończeniu czynności służbowych przez osoby, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Obowiązek zachowania poufności stosuje się do wszystkich informacji otrzymanych przez Prokuraturę Europejską, chyba że informacje te zostały już podane do wiadomości publicznej lub są publicznie dostępne.
5. Członkowie oraz personel Europejskiego Inspektora Ochrony Danych podlegają obowiązkowi zachowania poufności w odniesieniu do wszelkich informacji, które uzyskali w toku wykonywania swoich zadań.

Artykuł 65

Przejrzystość

1. Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ma zastosowanie do dokumentów, które odnoszą się do zadań administracyjnych Prokuratury Europejskiej.
2. W ciągu sześciu miesięcy od daty ustanowienia Prokurator Europejski przyjmuje szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Decyzje podjęte przez Prokuraturę Europejską na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą stanowić przedmiot skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub skargi wniesionej do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych odpowiednio w art. 228 oraz 263 Traktatu.

Artykuł 66

OLAF i Europejski Trybunał Obrachunkowy

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań na mocy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady¹¹, w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym Prokuratura Europejska rozpocznie działalność, przystępuje ona do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez OLAF i przyjmuje odpowiednie przepisy obowiązujące wszystkich pracowników Prokuratury Europejskiej, wykorzystując szablon zawarty w załączniku do tego porozumienia.
2. Europejski Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania audytów, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Prokuratury Europejskiej środki unijne.
3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96¹², aby ustalić, czy miały miejsce jakiegokolwiek nieprawidłowości naruszające interesy finansowe Unii w związku z wydatkami finansowanymi przez Prokuraturę Europejską.
4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, uzgodnienia robocze z państwami trzecimi, organizacjami międzynarodowymi lub Interpolem, umowy, umowy o udzielenie dotacji i

¹¹ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

¹² Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

decyzje o udzieleniu dotacji przez Prokuraturę Europejską zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Europejski Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 67

Przepisy bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych

Prokuratura Europejska stosuje zasady bezpieczeństwa zawarte w przepisach bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz informacji niejawnych szczególnie chronionych, zgodnie z załącznikiem do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom¹³. Obejmuje to między innymi przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

Artykuł 68

Administracyjne postępowanie wyjaśniające

Działania administracyjne Prokuratury Europejskiej są przedmiotem postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 Traktatu.

Artykuł 69

Ogólny system odpowiedzialności

1. Odpowiedzialność umowną Prokuratury Europejskiej regulują przepisy mające zastosowanie do danej umowy.
2. Do wydawania wyroków na podstawie wszelkich klauzul arbitrażowych zamieszczonych w umowie zawartej przez Prokuraturę Europejską właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Prokuratura Europejska, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla porządków prawnych państw członkowskich i niezależnie od jakiegokolwiek odpowiedzialności wynikającej z art. 47, naprawia wszelkie szkody spowodowane przez Prokuraturę Europejską lub jej pracowników w trakcie pełnienia przez nich obowiązków, o ile można im przypisać odpowiedzialność za takie szkody.
4. Ustęp 3 ma również zastosowanie do szkody powstałej na skutek błędu popełnionego przez delegowanego prokuratora europejskiego w trakcie wykonywania jego obowiązków.
5. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3.
6. Sądy krajowe państw członkowskich właściwe do rozstrzygania sporów dotyczących odpowiedzialności Prokuratury Europejskiej, o której mowa w niniejszym artykule, określa się na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001¹⁴.
7. Odpowiedzialność osobistą pracowników Prokuratury Europejskiej wobec Prokuratury Europejskiej regulują przepisy regulaminu pracowniczego lub warunków zatrudnienia mające do nich zastosowanie.

¹³ Dz.U. L 317 z 3.12.2011, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1. Z dniem 10 stycznia 2015 r. rozporządzenie (WE) nr 44/2001 zostaje zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012.

Artykuł 70
Sprawozdawczość

1. Prokuratura Europejska publikuje roczne sprawozdanie z ogólnej działalności. Prokuratura przekazuje to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym, jak również Radzie i Komisji.
2. Prokurator Europejski występuje raz do roku przed Parlamentem Europejskim i Radą, aby zdać sprawozdanie z ogólnej działalności Prokuratury Europejskiej, uwzględniając obowiązek zachowania dyskrecji i poufności. Na żądanie występuje również przed Komisją.
3. Parlamenti narodowe mogą wezwać Prokuratora Europejskiego lub delegowanych prokuratorów europejskich do uczestnictwa w wymianie poglądów na temat ogólnej działalności Prokuratury Europejskiej.

ROZDZIAŁ X
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 71
Przepisy przejściowe

1. Przed przystąpieniem do wykonywania swoich zadań Prokurator Europejski podejmuje wszelkie działania niezbędne do ustanowienia Prokuratury Europejskiej.
2. Nie naruszając art. 9, pierwsi dwaj zastępcy Prokuratora Europejskiego, wybrani losowo, zostaną powołani na okres sześciu lat.
3. Państwa członkowskie pozostają właściwe do daty ustanowienia Prokuratury Europejskiej i przejścia przez nią jej obowiązków zgodnie z art. 75 ust. 2. Prokuratura Europejska wykonuje swoje kompetencje w odniesieniu do wszystkich przestępstw wchodzących w zakres jej kompetencji popełnionych po tym terminie. Prokuratura Europejska może również wykonywać swoje kompetencje w odniesieniu do wszelkich przestępstw wchodzących w zakres jej kompetencji popełnionych przed tym terminem, jeżeli żaden właściwy organ krajowy nie prowadzi już czynności dochodzeniowych lub w zakresie ścigania w odniesieniu do tego przestępstwa.

Artykuł 72
Przepisy administracyjne i dokumentacja programowa

Prokurator Europejski:

- a) corocznie przyjmuje dokument programowy zawierający roczny i wieloletni program Prokuratury Europejskiej;
- b) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, która jest proporcjonalna do istniejących zagrożeń i uwzględnia koszty i korzyści wynikające z podejmowanych środków;
- c) przyjmuje przepisy, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi, w odniesieniu do delegowanych prokuratorów europejskich;
- d) przyjmuje przepisy dotyczące statusu, kryteriów efektywności, praw i obowiązków zastępców i delegowanych prokuratorów europejskich, jak również dotyczące rotacji delegowanych prokuratorów europejskich do celów wykonania art. 7;

- e) przyjmuje przepisy dotyczące obsługi transakcji zawartych zgodnie z art. 29 i sposobów obliczania wysokości należnej grzywny;
- f) przyjmuje przepisy dotyczące sposobów udzielania informacji zwrotnej osobom lub podmiotom, które dostarczyły informacji Prokuraturze Europejskiej;
- g) przyjmuje przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w ramach prowadzonych działań;
- h) przyjmuje przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 24 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 73

Powiadomienia

Każde państwo członkowskie wyznacza organy, które są właściwe do celów określonych w art. 6 ust. 6, art. 13 ust. 3, art. 17 ust. 2 i art. 26 ust. 4. Informacje na temat wyznaczonych organów, jak również wszelkich późniejszych zmian są jednocześnie zgłaszane Prokuratorowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Artykuł 74

Klauzula przeglądowa

1. Najpóźniej [*pięć lat po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia*] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia, któremu mogą towarzyszyć ewentualne wnioski ustawodawcze. Sprawozdanie zawiera ustalenia Komisji dotyczące wykonalności i celowości rozszerzenia zakresu kompetencji Prokuratury Europejskiej na inne przestępstwa zgodnie z art. 86 ust. 4 Traktatu.
2. Komisja przedstawia wnioski ustawodawcze Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, jeżeli uzna, że konieczne są bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia Prokuratury Europejskiej, jej funkcji lub procedury mającej zastosowanie do prowadzonych przez nią działań. Komisja może zalecić Radzie Europejskiej rozszerzenie zakresu kompetencji Prokuratury Europejskiej zgodnie z art. 86 ust. 4 Traktatu.

Artykuł 75

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Prokuratura Europejska przyjmuje zadania związane z dochodzeniem i ściganiem przestępstw powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia w dniu, który zostanie określony decyzją Komisji w sprawie wniosku Prokuratora Europejskiego, po ustanowieniu Prokuratury Europejskiej. Decyzja Komisji zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Załącznik

Kategorie danych osobowych

1.
 - a) Nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwisko przybrane;
 - b) data i miejsce urodzenia;
 - c) obywatelstwo;
 - d) płeć;
 - e) miejsce zamieszkania, zawód i miejsce pobytu danej osoby;
 - f) numery ubezpieczenia społecznego, prawa jazdy, dane z dokumentów tożsamości, dane paszportowe oraz numery identyfikacji celnej i podatkowej;
 - g) informacje dotyczące osób prawnych, o ile zawierają dane dotyczące zidentyfikowanych lub identyfikowalnych osób, które są objęte dochodzeniem lub ściganiem;
 - h) rachunki bankowe i rachunki w innych instytucjach finansowych;
 - i) opis i charakter zarzucanych przestępstw, daty, w których zostały popełnione, kategoria karna przestępstwa oraz postępy w dochodzeniu;
 - j) fakty wskazujące na międzynarodowy zasięg sprawy;
 - k) szczegóły dotyczące zarzucanej przynależności do organizacji przestępczej;
 - l) numery telefonu, adresy poczty elektronicznej, dane o połączeniach i lokalizacji, jak również odnośne dane potrzebne do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika;
 - m) dane rejestracyjne pojazdów;
 - n) profile DNA ustalone na podstawie niekodującej części DNA, zdjęcia oraz odciski palców.
2.
 - a) Nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwisko przybrane;
 - b) data i miejsce urodzenia;
 - c) obywatelstwo;
 - d) płeć;
 - e) miejsce zamieszkania, zawód i miejsce pobytu danej osoby;
 - f) opis i charakter przestępstw, z którymi miały związek, daty, w których zostały popełnione, kategoria karna przestępstw oraz postępy w dochodzeniu.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Dziedzina polityki: wymiar sprawiedliwości

Działanie: tytuł 33

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie*

Przyczynienie się do wzmocnienia ochrony interesów finansowych Unii i dalszego rozwoju w obszarze wymiaru sprawiedliwości, a także zwiększenie zaufania przedsiębiorców i obywateli UE do instytucji unijnych, przy jednoczesnym poszanowaniu wszystkich podstawowych praw zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

1.4.2. *Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cel szczegółowy nr 2 Zacieśnienie współpracy sądowej w sprawach karnych i tym samym przyczynienie się do stworzenia prawdziwej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości

(część celu ogólnego nr 2: Zwiększenie zaufania do europejskiej przestrzeni sprawiedliwości)

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

33 03: Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych i cywilnych

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupom docelowym.

Oczekuje się, że ustanowienie Prokuratury Europejskiej zwiększy ochronę interesów finansowych Unii. Ponadto oczekuje się, że ustanowienie Prokuratury doprowadzi do zwiększenia liczby ściganych sprawców przestępstw przeciwko interesom finansowym, co doprowadzi do zwiększenia liczby wyroków skazujących, podniesienia poziomu odzyskiwania środków uzyskanych w sposób nieuczciwy oraz zwiększenia efektu odstraszającego. Ponadto niezależność Prokuratury zagwarantuje, że dochodzenie i ściganie odnośnych przestępstw będzie się odbywało bez bezpośredniego udziału organów krajowych.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Zwiększona liczba i odsetek pomyślnie zakończonych dochodzeń i postępowań karnych.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Mimo że zarówno Unia, jak i państwa członkowskie mają obowiązek chronić budżet Unii, w rzeczywistości Unia posiada niewielką kontrolę nad wydatkami państw członkowskich i praktycznie nie posiada żadnych uprawnień do interweniowania w przypadkach nadużyć funduszy UE o charakterze kryminalnym. Znaczną częścią budżetu UE zarządzają organy krajowe (np. gdy przyznają dotacje w wyniku zamówień publicznych finansowanych z budżetu UE), a prowadzenie jakichkolwiek działań związanych z dochodzeniem lub ściganie przestępstw przeciwko budżetowi Unii należy do kompetencji państw członkowskich. **Rozbieżne przepisy i niejednakowe egzekwowanie prawa** w państwach członkowskich często utrudnia prowadzenie dochodzeń w sprawach dotyczących nadużyć finansowych i innych przestępstw przeciwko budżetowi UE. Krajowe organy ścigania, prokuratorzy i sędziowie w państwach członkowskich podejmują decyzje, zgodnie z **priorytetami ustalonymi w ramach krajowej polityki karnej** i na podstawie krajowych kompetencji w zakresie prawa karnego i przepisów proceduralnych, czy i w jaki sposób powinny interweniować w celu ochrony budżetu Unii. W rezultacie **poziom ochrony** interesów finansowych Unii **znacznie różni się w poszczególnych państwach członkowskich**. Fakt, że wskaźnik pomyślnie zakończonych postępowań karnych w odniesieniu do przestępstw przeciwko budżetowi UE różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich UE (od 19 do 91 %¹⁵), świadczy o **luce w istniejących mechanizmach ochrony** i konieczności przeprowadzenia działań naprawczych.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Wartość dodana ustanowienia Prokuratury Europejskiej uwidoczni się przede wszystkim w **zwiększonej liczbie postępowań karnych** dotyczących przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii.

Utworzenie Prokuratury Europejskiej **zwiększyłoby wykorzystanie zasobów i wymianę informacji**, które są niezbędne do pomyślnego prowadzenia dochodzeń i ścigania odnośnych przestępstw. To z kolei wzmocniłoby ogólną reakcję organów ścigania na te przestępstwa oraz

¹⁵ Roczne sprawozdanie Komisji „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie nadużyć finansowych”; COM (2012) 408.

zwiększyłyby efekt prewencyjny (odstraszający) w odniesieniu do potencjalnych przestępców. Prokuratura Europejska będzie mogła gromadzić zasoby w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw na potrzeby określonej sytuacji, zwiększając tym samym skuteczność egzekwowania prawa na poziomie europejskim i krajowym.

Prokuratura Europejska będzie kierować dochodzeniami i postępowaniami karnymi w państwach członkowskich, zapewniać **skuteczną koordynację dochodzeń i przestępstw postępowań karnych oraz rozwiązywać problemy związane z różnymi mającymi zastosowanie systemami prawnymi**. Obecny system, w którym państwa członkowskie ponoszą całkowitą odpowiedzialność za tego rodzaju dochodzenia i postępowania karne, przy wsparciu Eurojustu i Europolu, nie jest wystarczająco skuteczny, aby poradzić sobie z wysokim poziomem przedmiotowej przestępczości i powiązanych szkód.

Zagwarantowanie, aby ograniczone zasoby finansowe Unii były wykorzystywane w najlepszym interesie obywateli UE i lepiej zabezpieczone przed nadużyciami finansowymi, jest również niezbędne w celu **uzasadnienia wydatków** i zapewnienia **publicznego zaufania do Unii**.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Na **poziomie krajowym** wymiana informacji na temat domniemyanych przestępstw z udziałem funduszy UE między organami odpowiedzialnymi za monitorowanie i kontrolę, organami prowadzącymi dochodzenia administracyjne i organami ścigania jest często niewystarczająca. Częściowo wynika to również z luk w ramach proceduralnych, o których mowa powyżej, utrudniających skuteczne prowadzenie dochodzeń multidyscyplinarnych z udziałem organów sądowych, jak również administracyjnych, celnych i podatkowych w państwach członkowskich. Agencje zarządzające wydatkowaniem funduszy UE i kontrolujące je skupiają się czasami wyłącznie na odzyskaniu swoich środków w drodze procedur administracyjnych i cywilno-prawnych, nawet jeżeli zachodzi poważne podejrzenie, że doszło do popełnienia przestępstwa. Może to prowadzić do zaniedbań w zakresie postępowań, a w rezultacie – w zakresie odstraszania i prewencji ogólnej.

Ponadto skuteczne dochodzenie i ściganie przestępstw przeciwko interesom finansowym UE utrudnia fakt, iż organy ścigania i prokuratorzy nie zawsze przekazują informacje na temat przestępstw swoim odpowiednikom w pozostałych państwach członkowskich lub Eurojustowi czy Europolowi.

Ponadto tradycyjne sposoby współpracy międzynarodowej polegające na wzywaniu do wzajemnej pomocy prawnej lub ustanawianiu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego często nie działają na tyle dobrze, aby umożliwić skuteczne dochodzenie i ściganie takich przestępstw pomimo wysiłków organów europejskich, takich jak Eurojust i Europol. Reakcje na wezwania do wzajemnej pomocy prawnej często następują bardzo powoli, a organy policyjne i sądowe napotykać praktyczne trudności w kontaktowaniu się i współpracy z odpowiednimi organami z zagranicy ze względu na problemy językowe i różnice w systemach prawnych. W niektórych państwach członkowskich powolna i nieefektywna współpraca międzynarodowa często uniemożliwiała prowadzenie sprawy z uwagi na upływanie terminu przedawnienia. Ponadto sprawy dotyczące przestępstw przeciwko interesom finansowym UE są wyjątkowo złożone.

Jeżeli chodzi o **współpracę na poziomie Unii**, zgłaszano mieszane doświadczenia związane ze współpracą z Eurojustem i Europolem oraz pomiędzy państwami członkowskimi a OLAF. Eurojust i Europol nie zawsze otrzymują informacje, których potrzebują, aby móc wspierać państwa członkowskie. OLAF zapewnia wsparcie państwom członkowskim dzięki zdolności

do udzielania specjalistycznej pomocy technicznej i operacyjnej zgodnie z wymogami art. 7 Protokołu drugiego do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich. Jednocześnie OLAF prowadzi dochodzenia na specjalnych warunkach, w szczególności jeżeli chodzi o przekazywanie informacji krajowym organom sądowym, w tym zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych. Z tego względu współpraca z OLAF jest również krytykowana przy różnych okazjach, przede wszystkim w odniesieniu do często długiego okresu oczekiwania na udostępnienie przez OLAF informacji prokuratorom krajowym. Niektóre państwa członkowskie ograniczają współpracę z organami niesądowymi takimi jak OLAF również na podstawie przepisów dotyczących tajemnicy sądowej.

Z rocznych danych statystycznych OLAF wynika, że **sprawy przekazywane krajowym organom dochodzeniowym i sądowym nie są równie skutecznie i efektywnie prowadzone w całej UE**. W swoim 11. sprawozdaniu z działalności OLAF przeanalizował sądowe działania następcze podjęte przez państwa członkowskie w odniesieniu do jego spraw w ciągu 12 lat i stwierdził istnienie „znaczących różnic między państwami, jeżeli chodzi o ich zdolność do wydawania w rozsądnym czasie wyroków skazujących w przypadku dochodzeń i postępowań karnych w sprawach dotyczących budżetu UE”. Fakt, że średni wskaźnik skuteczności ścigania przestępstw wynosi poniżej 50 %, wskazuje na poważne trudności w osiągnięciu ogólnej skuteczności dochodzenia i ścigania w państwach członkowskich.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć finansowych

Bieżące działania Unii mające na celu ochronę jej interesów finansowych obejmują dochodzenia administracyjne, kontrole i audyty, jak również działania ustawodawcze, w tym wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego, nie odnoszą się jednak do kwestii nieprawidłowości wykrytych w odniesieniu do dochodzenia i ścigania przestępstw związanych z ochroną interesów finansowych UE.

Eurojust

Eurojust może jedynie koordynować dochodzenia i postępowania karne, zachęcać do ich przeprowadzania oraz wspierać wymianę informacji. Jeżeli państwo członkowskie odmawia podjęcia dochodzenia lub ścigania przestępstwa, Eurojust nie może go do tego zmusić. Krajowi członkowie Eurojustu często nie posiadają uprawnień, aby zapewnić skuteczne prowadzenie działań następczych w państwach członkowskich, a jeśli je posiadają, to zwykle powstrzymują się od korzystania z uprawnień, które wynikają z prawa krajowego – większość decyzji w tego rodzaju kwestiach podejmuje się w drodze konsensusu.

Wnioskowi w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej towarzyszy wniosek dotyczący **reformy Eurojustu**, w wyniku której Eurojust zostanie dostosowany do wspólnego podejścia w sprawie agencji europejskich uzgodnionego przez Radę, Parlament Europejski i Komisję oraz zostanie ustanowiony związek między Eurojustem a Prokuraturą Europejską. Reforma ta może doprowadzić do skuteczniejszej wymiany informacji i lepszej współpracy między organami krajowymi.

Istnieją i zawsze będą istnieć sprawy, w których muszą uczestniczyć zarówno Prokuratura Europejska, jak i Eurojust, w szczególności sprawy, w których podejrzani są zaangażowani w przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii, jak i inne formy przestępczości. Oznacza to, że konieczna będzie nieustanna, ścisła współpraca między tymi organami. Aby to zapewnić, oba rozporządzenia zawierają przepisy, zgodnie z którymi Prokuratura Europejska

może zwrócić się do Eurojustu lub jego krajowych członków o interwencję, koordynowanie lub w inny sposób wykorzystanie jego uprawnień w danej sprawie.

Ponadto przewiduje się, że Eurojust będzie świadczył nieodpłatnie na rzecz Prokuratury Europejskiej praktyczne usługi wsparcia w kwestiach administracyjnych, takich jak personel, finanse i technologie informacyjne. Takie podejście zapewnia znaczną synergię. Jednym z przykładów takiej synerгии jest fakt, że Prokuratura Europejska będzie mogła korzystać z infrastruktury informatycznej Eurojustu, w tym ze zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami, akt tymczasowych i indeksu, na potrzeby swoich własnych spraw. Odnośne szczegóły zostaną określone w porozumieniu zawartym między Prokuraturą Europejską a Eurojustem.

OLAF

Obecnie OLAF prowadzi dochodzenia administracyjne w celu ochrony interesów finansowych UE. OLAF dysponuje wykwalifikowanym personelem z dużym doświadczeniem we współpracy z krajowymi organami ścigania. Wielu pracowników OLAF posiada odpowiednie doświadczenie w krajowej administracji wymiaru sprawiedliwości i egzekwowania prawa (policji, służbach celnych i prokuraturze).

Część zasobów OLAF zostałaby zatem wykorzystana w celu ustanowienia Prokuratury Europejskiej, zważywszy na ich doświadczenie w prowadzeniu dochodzeń administracyjnych oraz cel polegający na uniknięciu powielania dochodzeń administracyjnych i karnych. Kolejnym ważnym aspektem jest wykorzystywanie istniejących sieci, które OLAF opracowywał przez lata w obszarze dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych.

Ponadto OLAF przyczyniłby się do ustanowienia Prokuratury Europejskiej poprzez udzielanie specjalistycznego wsparcia w celu ułatwienia analizy kryminalistycznej, a także wsparcia technicznego i operacyjnego w zakresie dochodzeń oraz na potrzeby gromadzenia dowodów w sprawach karnych dotyczących przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii.

Wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia nr 1073/1999 dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez OLAF (**reforma OLAF**) jest przedmiotem negocjacji międzyinstytucjonalnych. Chociaż wniosek ten poprawia wymianę informacji między OLAF a instytucjami, organami i jednostkami administracyjnymi UE, jak również z państwami członkowskimi, a także zapewnia lepsze zarządzanie OLAF i zestaw gwarancji proceduralnych dla osób objętych dochodzeniami, nie zapewnia jednak temu organowi żadnych dodatkowych sposobów działania, w szczególności uprawnień w zakresie dochodzeń.

Europol

Rola Europolu ogranicza się do zapewniania danych wywiadowczych i wsparcia krajowych działań w zakresie egzekwowania prawa. Europol nie może zapewnić ani działań następczych w państwach członkowskich w odniesieniu do swoich analiz, ani bezpośrednich dochodzeń krajowych. Uprawnienia Europolu ogranicza również TFUE. Na mocy art. 88 TFUE Europol nie może samodzielnie prowadzić dochodzenia w sprawie przestępstw, a wszelkie działania operacyjne musi prowadzić w powiązaniu i w porozumieniu z właściwymi krajowymi organami ścigania. Mimo że funkcje wsparcia pełnione przez Europol są z pewnością istotne, nie mogą one zastąpić uprawnień do samodzielnego prowadzenia dochodzeń.

W marcu 2013 r. Komisja przyjęła **wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Europolu**, w którym skupiono się przede wszystkim na dostosowaniu kompetencji Europolu do TFUE oraz na uczynieniu Europolu centrum wymiany informacji, przyznając jednocześnie nowe obowiązki w zakresie szkoleń. Wniosek ten nie obejmuje uprawnień do prowadzenia

dochodzeń policyjnych i uprawnień w zakresie egzekwowania prawa w dziedzinie ochrony interesów finansowych UE.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego od RRRR r. do RRRR r.

X Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2017 r. do 2023 r.;
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania

Bepośrednie zarządzanie przez Komisję

- przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

X **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- X organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Prokuratura Europejska publikuje roczne sprawozdanie z działalności. Prokurator Europejski występuje raz do roku przed Parlamentem Europejskim i Radą, aby zdać sprawozdanie z wyników i priorytetów prowadzonych przez Prokuraturę Europejską dochodzeń i postępowań karnych, uwzględniając obowiązek zachowania dyskrecji i poufności.

Prokurator Europejski lub delegowani prokuratorzy europejscy mogą również zostać wezwani do udzielenia informacji parlamentom narodowym.

Ponadto w ciągu pięciu lat od wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego Prokuraturę Europejską Komisja Europejska dokonuje oceny jego wdrożenia, w tym wykonalności i celowości rozszerzenia zakresu kompetencji Prokuratury Europejskiej na inne przestępstwa zgodnie z art. 86 ust. 4 TFUE.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Czynności dochodzeniowe i w zakresie ścigania, w tym uprawnienia w zakresie egzekwowania prawa, zalicza się do działań wrażliwych, które częściowo wpływają na prawa człowieka, a w związku z tym mogą prowadzić do roszczeń o odszkodowanie.

Przetwarzanie danych osobowych w trwających dochodzeniach może być również przyczyną roszczeń o odszkodowanie w przypadku bezprawnego przetwarzania danych.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Zgodnie ze **standardową procedurą udzielania absolutorium** Prokuratura Europejska jest zobowiązana między innymi do:

- przekazania tymczasowego sprawozdania finansowego księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu;
- przekazania końcowego sprawozdania finansowego Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu;
- przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkich informacji niezbędnych do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.

Ponadto, jeżeli chodzi o **zwalczanie nadużyć finansowych i audyty prowadzone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy**:

- Prokuratura Europejska przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i przyjmuje odpowiednie przepisy obowiązujące wszystkich jej pracowników, wykorzystując szablon zawarty w załączniku do tego porozumienia;
- Europejski Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania audytów, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Urzędu środki unijne;
- OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w mających zastosowanie przepisach UE, aby ustalić, czy miały miejsce jakiegokolwiek nieprawidłowości naruszające interesy finansowe Unii w związku z dotacjami lub umowami finansowanymi przez Prokuraturę Europejską;
- uzgodnienia robocze z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Prokuraturę Europejską zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Europejski Trybunał Obrachunkowy i OLAF

do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Przyjęcie strategii zwalczania nadużyć finansowych, która jest proporcjonalna do istniejących zagrożeń i uwzględnia koszty i korzyści wynikające z podejmowanych środków.

Przyjęcie przepisów, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi, w odniesieniu do członków jej personelu.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane/nieznaczone ⁽¹⁶⁾	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane/nieznaczone	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3	33.03.YY.YY Prokuratura Europejska	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki (w cenach z 2013 r.)

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer 3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
--	---------	-------------------------------

Prokuratura Europejska ¹⁷			2017	2018	2019	2020	OGÓLEM
Tytuł 1 ¹⁸	Środki zobowiązania na	(1)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
	Środki płatności na	(2)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
Tytuł 2 ¹⁹	Środki zobowiązania na	(1a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073

¹⁶ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

¹⁷ Oblicza się wyłącznie koszty personelu zaangażowanego w dochodzenia i postępowania oraz powiązane koszty. Eurojust nieodpłatnie zapewni struktury pomocy administracyjnej.

¹⁸ Przewiduje się stopniowy wzrost zatrudnienia (10 % 20 % - 30 % - 40 %- 50 % - 75 %- 100 %).

	Środki na płatności	(2a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
Tytuł 3 ²⁰	Środki na zobowiązania	(3a)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
	Środki na płatności	(3b)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
OGÓŁEM środki dla Prokuratury Europejskiej	Środki na zobowiązania	=1+1a +3a	2,544	6,793	10,695	16,084	36,116

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: DG ds. Sprawiedliwości						
• Zasoby ludzkie		0,170	0,170	0,170	0,170	0,680
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości	Środki	0,220	0,220	0,220	0,220	0,880
• Zasoby ludzkie		0,131	0,131	0,131	0,131	0,524
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
OGÓŁEM OLAF	Środki	0,181	0,181	0,181	0,181	0,724

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,401	0,401	0,401	0,401	1,604
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki	Środki na zobowiązania	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720

¹⁹ Oczekuje się, że przyjmujące państwo członkowskie udostępni budynek oraz wyposaży go w podstawowy sprzęt biurowy, informatyczny i służący do zapewnienia bezpieczeństwa. Uwzględniono wyłącznie koszty użytkowania i koszty ICT w przeliczeniu na metr kwadratowy. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie przedstawi takiej oferty, tytuł ten będzie wymagał zmiany.

²⁰ Tytuł ten oblicza się w oparciu o doświadczenia OLAF w prowadzeniu czynności dochodzeniowych. Ponadto uwzględniono koszty związane z zamówieniami publicznymi na usługi z udziałem do 36 EPC delegowanych prokuratorów europejskich z szacunkowym wynagrodzeniem na poziomie 80 % wynagrodzenia grupy zaszerogowania AD 10. Wskaźnik progresji w tym przypadku wynosi 50 % - 75 % - 100 %.

na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720
---	---------------------	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------

Redukcje w celu osiągnięcia oszczędności kosztowej w dziale wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

Redukcje w dziale 5 (OLAF)			2017	2018	2019	2020	OGÓLEM
Tytuł 1 ²¹	Środki na zobowiązania	(1)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
	Środki na płatności	(2)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Tytuł 2 ²²	Środki na zobowiązania	(1a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
	Środki na płatności	(2a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
Tytuł 3 ²³	Środki na zobowiązania	(3a)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
	Środki na płatności	(3b)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
OGÓLEM redukcje w dziale 5		=1+1a +3a	-1,842	-5,389	-8,589	-13,276	-29,096

Na etapie rozruchu każde zwiększenie zasobów pod względem środków lub EPC w Prokuraturze Europejskiej jest rekompensowane odpowiednim zmniejszeniem zasobów OLAF o taką samą ilość środków lub liczbę EPC.

Różnice tj. koszty związane z zamówieniami publicznym na usługi delegowanych prokuratorów europejskich (tytuł 3)

			2017	2018	2019	2020	OGÓLEM
	Środki na zobowiązania	(1)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020
	Środki na płatności	(2)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020

Są to koszty obliczone dla 9, 18, 27 i 36 delegowanych prokuratorów europejskich w EPC.

²¹ Przewiduje się stopniowy wzrost zatrudnienia (10 % 20 % - 30 % - 40 %- 50 % - 75 %- 100 %).

²² Oczekuje się, że przyjmujące państwo członkowskie udostępni budynek i wyposaży go w podstawowy sprzęt biurowy, informatyczny i służący do zapewnienia bezpieczeństwa. Uwzględniono wyłącznie koszty użytkowania i koszty ICT w przeliczeniu na metr kwadratowy. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie przedstawi takiej oferty, tytuł ten będzie wymagał zmiany.

²³ Tytuł ten oblicza się w oparciu o doświadczenia OLAF w prowadzeniu czynności dochodzeniowych. Ponadto uwzględniono koszty związane z zamówieniami publicznymi na usługi z udziałem do 36 EPC delegowanych prokuratorów europejskich z szacunkowym wynagrodzeniem na poziomie 80 % wynagrodzenia grupy zaszeregowania AD 10. Wskaźnik progresji w tym przypadku wynosi 50 % - 75 % - 100 %. Ponieważ delegowanych prokuratorów europejskich będą proponowały państwa członkowskie, wskaźnik progresji prawdopodobnie nie zostanie osiągnięty.

Koszty te muszą zostać pokryte z marginesu przewidzianego w tytule 3 lub poprzez redukcje w innych agencjach.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne [organu]

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:
- Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) w cenach z 2013 r.

Określić cele i produkty ↓			2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM					
	PRODUKT											
	Rodzaj	Średni koszt	Liczba ²⁴	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 Dochodzenia związane z ochroną interesów finansowych												
- Produkt	sprawy	0,0083	184	1,526	491	4,076	773	6,417	1163	9,650		21,669
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa				1,526		4,076		6,417		9,650		21,669
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 – Postępowania karne związane z ochroną interesów finansowych												
- Produkt	sprawy	0,0083	92	0,763	246	2,038	387	3,208	581	4,825		10,834
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa				0,763		2,038		3,208		4,825		10,834
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3 - Współpraca z innymi												
- Produkt		0,0083	31	0,254	82	0,679	129	1,069	194	1,608		3,610
Cel szczegółowy nr 3 – suma częściowa				0,254		0,679		1,069		1,608		3,610
KOSZT OGÓŁEM				2,543		6,793		10,694		16,083		36,113²⁵

²⁴ Liczba spraw opiera się na założeniach przeanalizowanych w ocenie skutków towarzyszącej projektowi wniosku.

²⁵ Różnica w stosunku do kosztów ogółem w wysokości 36,116 mln EUR wspomnianych w sekcji 3.2.1 wynika z zasad dotyczących zaokrąglania płatności.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie Prokuratury Europejskiej

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

Zasoby ludzkie	2017	2018	2019	2020
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (liczba osób)	18	36	54	90
- z czego grupa funkcyjna AD	12	24	36	60
- z czego grupa funkcyjna AST	6	12	18	30
Personel zewnętrzny (EPC)	6	11	17	28
- z czego personel kontraktowy	5	9	14	23
- z czego oddelegowani eksperci krajowi	1	2	3	5
Personel ogółem	24	47	71	118

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Wydatki na personel	2017	2018	2019	2020	Ogółem
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia	1,179	3,537	5,895	9,432	20,043
- z czego grupa funkcyjna AD	0,786	2,358	3,930	6,288	13,362
- z czego grupa funkcyjna AST	0,393	1,179	1,965	3,144	6,681
Personel zewnętrzny	0,214	0,607	1,000	1,607	3,428
- z czego personel kontraktowy	0,175	0,490	0,805	1,295	2,765
- z czego oddelegowani eksperci krajowi	0,039	0,117	0,195	0,312	663
Wydatki na personel ogółem	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	2017	2018	2019	2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)				

33 01 01 01 personel DG ds. Sprawiedliwości	1,3	1,3	1,3	1,3
24 01 07 00 01 01 personel OLAF	1	1	1	1
XX 01 01 02 (w delegaturach)				
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)				
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)				
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)				
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)				
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)				
XX 01 04 yy	- w centrali			
	- w delegaturach			
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)				
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)				
Inna linia budżetowa (określić)				
OGÓLEM	2,3	2,3	2,3	2,3

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Prowadzenie działań następczych w zakresie polityki i udzielanie porad Prokuraturze Europejskiej, w tym porad w kwestiach budżetowych i finansowych, faktyczne wypłaty dotacji, absolutorium budżetowe, procedury związane z projektem budżetu
Personel zewnętrzny	Nie dotyczy

Opis metody obliczania kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku, w pkt 3.

Na etapie rozruchu każde zwiększenie zasobów pod względem środków lub EPC w Prokuraturze Europejskiej jest rekompensowane odpowiednim zmniejszeniem zasobów OLAF o taką samą ilość środków lub liczbę EPC.

Redukcje zasobów ludzkich w	2017	2018	2019	2020
------------------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------

OLAF				
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (liczba osób)	-18	-36	-54	-90
- z czego grupa funkcyjna AD	-12	-24	-36	-60
- z czego grupa funkcyjna AST	-6	-12	-18	-30
Personel zewnętrzny (EPC)	-6	-11	-17	-28
- z czego personel kontraktowy	-5	-9	-	- 23
- z czego oddelegowani eksperci krajowi	-1	-2	-3	-5
Personel ogółem	-24	-47	-71	-118

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) w cenach z 2013 r.

Redukcje w wydatkach na personel związanych z OLAF	2017	2018	2019	2020	Ogółem
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia	-1,179	-3,537	-5,895	-9,432	-20,043
- z czego grupa funkcyjna AD	-0,786	-2,358	-3,930	-6,288	-13,362
- z czego grupa funkcyjna AST	-0,393	-1,179	-1,965	-3,144	-6,681
Personel zewnętrzny	-0,214	-0,607	-1,000	-1,607	-3,428
- z czego personel kontraktowy	-0,175	-0,490	-0,805	-1,295	-2,765
- z czego oddelegowani eksperci krajowi	-0,039	-0,117	-0,195	-0,312	-663
Wydatki na personel ogółem 24.0107	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Dział 5 powinien zostać zmniejszony w celu odzwierciedlenia redukcji planu zatrudnienia OLAF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Ogółem
Określić organ współfinansujący					
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem					

3.3.

Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy			
		2017	2018	2019	2020
Artykuł XX		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Dochody będą się składały z tzw. „opłat transakcyjnych”, które powinny być bezpośrednio wpłacane do budżetu UE. Na tym etapie nie jest możliwe dokładne określenie wysokości kwot.